Ε∴ Δ∴ Τ∴ Μ∴ Α∴ Τ∴ Σ∴

ΥΠΑΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ 33ου∴ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΥΠΙΚΑ
ΤΩΝ
ΤΕΚΤΟΝΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ
ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΔΕΓΜΕΝΟΥ ΣΚΩΤΙΚΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ

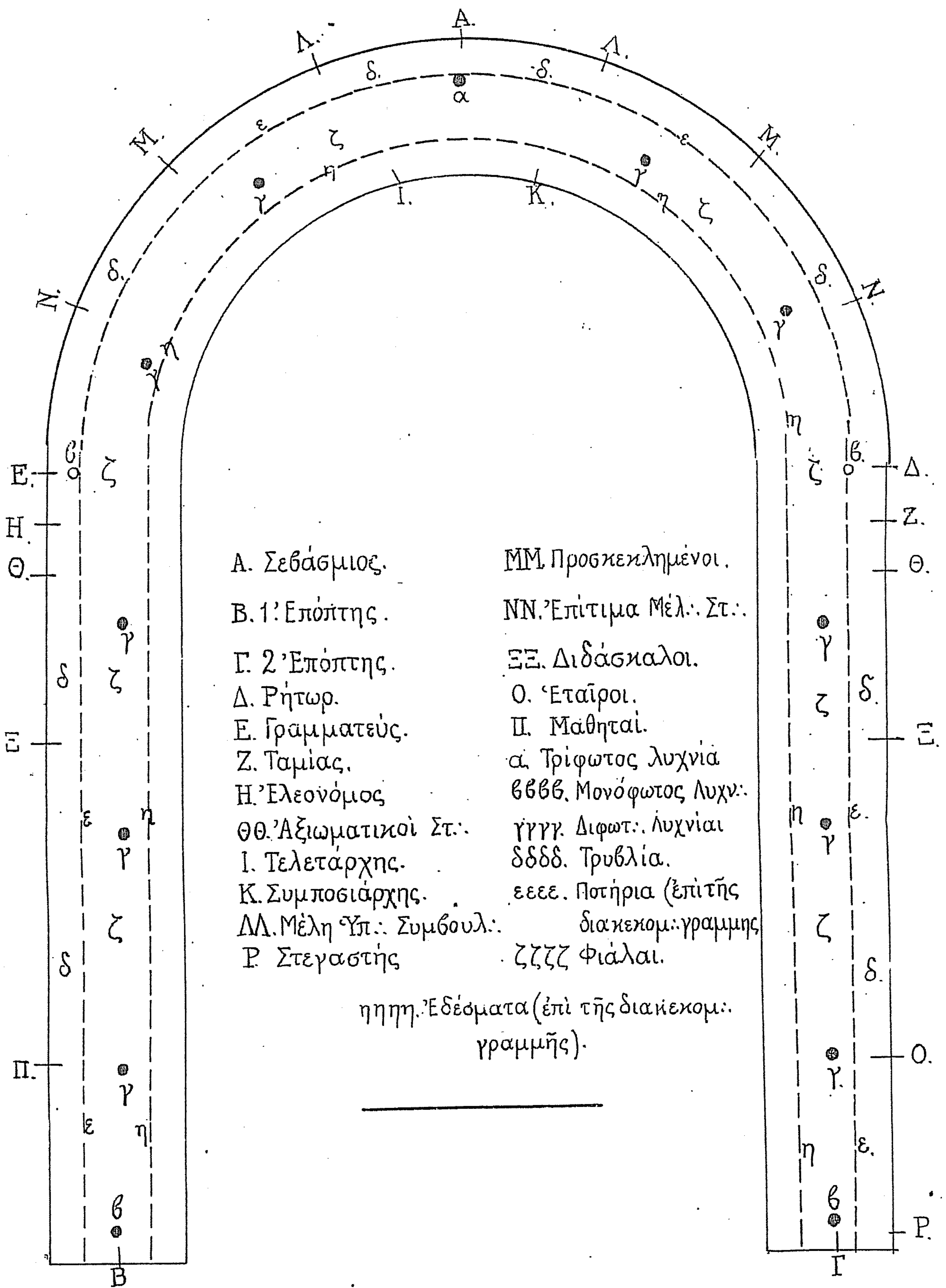


ΕΝ ΑΝ∴ ΑΘΗΝΩΝ
1924

Α΄.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ


Α. Σεβάσμιος.
Β. 1.' Επόπτης.
Γ. 2.' Επόπτης.
Δ. Ρήτωρ.
Ε. Γραμματεύς.
Ζ. Ταμίας.
Η. 'Ελεονόμος
ΘΘ. 'Αξιωματικοὶ Στ∴
Ι. Τελετάρχης.
Κ. Συμποσιάρχης.
ΛΛ. Μέλη Ὑπ∴ Συμβουλ∴
Ρ. Στεγαστής
ΜΜ. Προσκεκλημένοι.
ΝΝ. 'Επίτιμα Μέλ∴ Στ∴
ΞΞ. Διδάσκαλοι.
Ο. 'Εταῖροι.
Π. Μαθηταί.
α. Τρίφωτος λυχνία
ββββ. Μονόφωτος Λυχν∴
γγγγ. Διφωτ∴ λυχνίαι
δδδδ. Τρυβλία.
εεεε. Ποτήρια (ἐπὶ τῆς διακεκομ∴ γραμμης
ζζζζ Φιάλαι.
ηηηη. 'Εδέσματα (ἐπὶ τῆς διακεκομ∴ γραμμῆς).



ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων τοῦ Τεκτ.·. ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια ὅπως κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Ταγμ.·. ἢ τὰς ἰδιαιτέρας τῶν Στ.·. ἐν γένει, τελῶνται συμπόσια ἢ ἀ γ ά π α ι κύριον σκοπὸν ἔχουσαι τὴν στενοτέραν σύσφιγξιν τῶν Ἀδ.·. δεσμῶν, οἵτινες πρέπει νὰ συνδέωσι τοὺς Ἐλευθ.·. Τέκτ.·.

Τὰ Τέκτ.·. συμπόσια δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἁπλᾶ γεύματα, ἀλλ' ὡς τελεταὶ ἀπόκρυφοι ὡς πρὸς τοὺς τύπους καὶ φιλοσοφικαὶ ὡς πρὸς τὰς ἀρχὰς αὐτῶν.

Ἡ ἀρχαία σοφία δὲν ἤθελε καθιδρύσει τοιαύτας εὐωχίας πρὸς ἁπλῆν τέρψιν, ἂν αἱ ἀγάπαι αὗται διὰ τῶν ἰδιαιτέρων τύπων αὐτῶν δὲν συνεπλήρουν τὴν μεγάλην ἀλληγορίαν καὶ τὸν συμβολισμόν, ὧν τὴν ἐξέλιξιν διδάσκουσιν αἱ μυήσεις καὶ διδασκαλίαι τῶν διαφόρων Τεκτ.·. Βαθ.·.

Ἤδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1717 βλέπομεν τὰς ἐν Ἀγγλίᾳ Τεκτ.·. Στ.·. καθιερούσας, κατὰ τὰς μεγάλας τοῦ Τάγμ.·. ἑορτὰς τῶν δύο ἡλιοστασίων, ὑποχρεωτικὰ συμπόσια, κατὰ τὴν 27 Δεκεμβρίου

καὶ τὴν 24 Ἰουνίου, κατὰ τὰς δύο δηλαδὴ ἐποχὰς καθ᾽ ἃς τὸ ζωογόνον ἄστρον ὅπερ φωτίζει ἡμᾶς φαίνεται ἀκινητοῦν ὡς ἐὰν ἤθελε νὰ ὑπενθυμίσῃ ἡμῖν ὅτι πρέπει διὰ μεγάλων ἑορτῶν νὰ δοξάσωμεν τὴν ζείδωρον ἐκείνην δύναμιν. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Τεκτ.·. , πιστὸς θαυμαστὴς τῶν μεγάλων τῆς φύσεως μυστηρίων, προσκαλεῖ τοὺς ὀπαδοὺς αὐτοῦ εἰς κοινὴν εὐωχίαν.

Αἱ ἐργασίαι τῶν Τεκτ.·. συμπ.·. τοῦ Συμβολικοῦ Τεκτονισμοῦ τελοῦνται πάντοτε ἐν Στ.·. Μαθ.·., ὅπως δύνωνται πάντες οἱ Ἀδ.·. τῶν Στ.·. νὰ μετέχωσιν.

Τὸ Τεκτ.·. συμπ.·. ἀκολουθεῖ ἰδιαιτέρους τύπους, τὰ δὲ διάφορα ἐπιτραπέζια σκεύη καὶ ἐδέσματα προσλαμβάνουσιν τὴν κατωτέρω εἰδικὴν ὀνοματολογίαν :

Ἅλας.	Λευκὴ ἄμμος
Ἄρτος.	Ἀκατέργαστος λίθος
Ἐδέσματα.	Ὑλικόν.
Ἕδραι.	Βάθρα.
Ζῦθος.	Πυρῖτις κιτρίνη.
Κοχλιάριον.	Μύστρον.

Λαμπάς.	Ἀστήρ.
Μαχαίριον.	Ξίφος.
Οἰνόπνευμα.	Πυρῖτις εὔπρηστος.
Οἶνος.	Πυρῖτις ἰσχυρά.
Πέπερι.	Ἄμμος κιτρίνη.
Περόνη.	Σκαπάνη.
Πίνειν.	Πυρσοκροτεῖν.
Πληροῦν τὰ ποτήρια.	Γεμίζειν τὰ ὅπλα.
Πόσις.	Πῦρ.
Ποτήριον.	Ὅπλον - Τηλεβόλον
Τιθέναι τὰ ὅπλα ἐπὶ τῆς δευτέρας κυανῆς [γραμμῆς.	Στοιχεῖν.
Τράπεζα	Ἄνδηρον
Τραπεζομάνδυλον.	Ἱστίον.
Τρυβλίον.	Κέραμος.
Τρώγειν	Μασᾶν.
Ὕδωρ.	Πυρῖτις.
Φιάλαι καὶ Βαυκάλεις.	Κάδοι.
Φῶτα	Ἀστέρες
Χειρόμακτρον.	Σημαία.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω σκεύη πρέπει, εἰ δυνατόν, νὰ ὦσι σχήματος τριγωνικοῦ, ἡ δὲ τράπεζα σχήμα-

τος πετάλου ἢ Π, τὴν μὲν κορυφὴν ἔχουσα πρὸς Ἀνατ.·., τὰ δὲ δύο ἄκρα πρὸς Δυσμάς.

Ὁ Σεβ.·. λαμβάνει θέσιν εἰς τὸ κέντρον τοῦ καμπυλοειδοῦς μέρους τῆς τραπέζης, παρ' αὐτῷ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν οἱ προσκληθέντες Ἀδ.·., ἐὰν ὅμως ἐπαρκέσῃ ὁ χῶρος, καὶ τὰ ἐπίτιμα τῆς Στ.·. μέλη καὶ οἱ Ἀδ.·. τῶν Ἀνωτέρων Βαθμ.·.

Οἱ δύο Ἐπ.·. λαμβάνουν θέσιν εἰς τὰ δύο ἄκρα τοῦ πετάλου διατηροῦντες τὴν ἐν τῇ Στ.·. θέσιν αὐτῶν. Ὁ Ῥήτ.·. κάθηται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Μεσημ.·. Στηλ.·. ἀριστερᾷ δὲ αὐτοῦ ὁ Ταμ.·.. Ἔναντι τοῦ Ρήτ.·. καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἀρκτ.·. Στήλης κάθηται ὁ Γραμμ.·., δεξιᾷ αὐτοῦ ὁ Ἐλεον.·., εὐθὺς δὲ μετὰ τὸν Ταμ.·. καὶ Ἐλεον.·. ἔνθεν καὶ ἔνθεν οἱ λοιποὶ Ἀξ.·. τῆς Στ.·. πλὴν τοῦ Τελ.·. καὶ Συμποσιάρχ.·. οἵτινες λαμβάνουσι θέσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πετάλου καὶ ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ Σεβ.·., πάντες δὲ οἱ λοιποὶ Ἀδ.·. λαμβάνουσι θέσιν ἀδιακρίτως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ πετάλου. Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι εἰς οὐδένα καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται νὰ καταλάβῃ θέσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πετάλου ἐκτὸς τῶν δύο ἀνωτέρω Ἀξ.·., εἰμὴ ἀφ' οὗ καταληφθῶσι πᾶσαι αἱ ἐξωτερικαὶ θέ-

σεις· οἱ δὲ κατέχοντες ταύτας Ἀδ.·. δὲν ἐγείρονται εἰμὴ κατὰ τὴν τελευταίαν πρόποσιν. (ὅρα τὸ ἐν ἀρχῇ διάγραμμα).

Ἅπαντα τὰ ἐπιτραπέζια σκεύη τοποθετοῦνται ἐπὶ τεσσάρων παραλλήλων γραμμῶν, ἐξ ὧν αἱ δύο πρὸς εὐκολίαν σημειοῦνται διὰ κυανῶν ταινιῶν παραλλήλων πλάτους ἑνὸς ἢ δύο ἑκατ. . τοῦ μετρ.·., τιθεμένων κατὰ μῆκος τῆς τραπέζης. Ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς γραμμῆς τοποθετοῦνται τὰ τρυβλία, κατόπιν δὲ αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς πρώτης κυανῆς γραμμῆς τὰ ποτήρια, κατόπιν αἱ φιάλαι καὶ τέλος ἐπὶ τῆς δευτέρας κυανῆς γραμμῆς τὰ διάφορα ἐδέσματα.

Κατὰ τὰ Τεκτ.·. Συμπ.·. ἐπιβάλλονται πέντε ὑποχρεωτικαὶ προπόσεις.

1ον) Ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, τοῦ Ἄρχοντος τῆς χώρας καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

2ον) Ὑπὲρ τοῦ Προέδρου τῆς προϊσταμένης Τεκτ.·. Ἀρχῆς, τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ πάσης ἄλλης νομίμου Ὑπάτης Ἑλληνικῆς Τεκτ.·. Ἀρχῆς.

3ον) Ὑπὲρ τοῦ Σεβ.·. καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

4ον) Ὑπὲρ τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ τῶν μελῶν

τῆς Στοᾶς, ὡς καὶ τῶν Ἐπισκεπτῶν, καὶ

5ον) Ὑπὲρ τῶν ξένων Τεκτ.·. Δυνάμεων, καὶ τῶν ἁπανταχοῦ Ἐλ.·. Τεκτ.·. εὐτυχούντων ἢ δυστυχούντων. (*)

ΕΝΑΡΞΙΣ

Ἀφ' οὗ πάντες οἱ Ἀδ.·. καταλάβωσι τὰς θέσεις αὐτῶν, περιβεβλημένοι τὰ σύμβολα τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν, καὶ παρατεθῇ ἡ πρώτη ὕλη, ἐξέρχονται οἱ ἀμύητ.·. θεράπ.·., ἂν τυχὸν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, ὁ Σεβ.·. κρούει ἅπαξ τὴν σφῦρ.·. καὶ οἱ Ἐπ.·. ἐπαναλαμβάνουσι τὴν κροῦσιν.

Σεβ.·.— Ἀδ.·. Α΄. καὶ Β΄. Ἐπ.·. βεβαιώθητε ἂν αἱ ἐργ.·. ἡμῶν ὦσιν ἐστεγασμέναι.

Β΄. Ἐπ.·.— Ἀδ.·. Στεγ.·. ἐκτελέσατε τὸ καθῆκον ὑμῶν.

(*) Χάριν περιεργίας σημειοῦμεν ἐνταῦθα ὅτι κατὰ τὰ ἀρχαιότερα Τυπ.·. αἱ ὑποχρεωτικαὶ προπόσ.·. ἦσαν ἑπτά, καὶ συνεβόλιζον τὰς ἐν τοῖς ἀρχαίοις μυστηρίοις σπονδὰς εἰς τοὺς γνωστοὺς τότε ἑπτὰ πλανήτας, τὸν Ἥλιον ὡς Ἄρχοντα τοῦ οὐρανοῦ, τὴν Σελήνην ὡς τὸ ἄστρον τὸ φωτίζον τ' ἀπόκρυφα τῶν μυστηρίων, τὸν Ἄρην, ὡς δεσπόζοντα ἐν τοῖς πολεμικοῖς συμβουλίοις καὶ ταῖς μάχαις, τὸν Ἑρμῆν ὡς ἐφορεύοντα θεόν, τὸν Δία ὡς προστάτην τῶν ξένων, τὴν Ἀφροδίτην ὡς σύμβολον τῆς φύσεως καὶ τὸν Κρόνον οὗ ἡ τροχιὰ περιβάλλει σύμπαντα τὸν κόσμον.

Ὁ Στεγ.·. κλείει τὴν θύραν καὶ λέγει.

Στεγ.·.— Ἀδ.·. Β΄. Ἐπ.·. εἴμεθα ἐστεγασμένοι.

Ὁ Β΄. Ἐπ.·. εἰδοποιεῖ τὸν Α΄. Ἐπ.·.

Α΄. Ἐπ.·.— Ἀδ.·. Σεβ.·. αἱ ἐργ.·. εἰσὶν ἐστεγασμέναι καὶ οἱ παριστάμενοι Ἀδ.·. εἶναι πάντες τακτικά, ἐπίτιμα μέλη τῆς Στοᾶς καὶ Ἐπισκ.·.

Σεβ.·.— Ὡσαύτως καὶ οἱ ἐν τῇ Ἀνατ.·. Ἀδ.·. Α΄. καὶ Β΄. Ἐπ.·. ἀναγγείλατε εἰς τοὺς κοσμοῦντας τὰς Στήλ.·. ὑμῶν Ἀδ.·. ὅτι αἱ πρὸ μικροῦ ἀνασταλεῖσαι ἐργ.·. ἀναλαμβάνουσι τὴν προτέραν αὐτῶν ἰσχύν. (*) Ἀδ.·. ὄρθιοι καὶ ἐν τάξει ἀνδήρου (1) Μ.·. Α.·. Τ.·. Σ.·. σὺ ὁ δοτὴρ παντὸς ἀγαθοῦ, εὐλόγησον καὶ ἁγίασον τὰ ὄψα ταῦτα. Ἀναλάβετε τὰς θέσεις ὑμῶν. Ὁ Ἀδ.·. Ῥήτ.·. ἔχει τὸν λόγον.

(*) Τοῦτο συμβαίνει ὁσάκις αἱ ἐργασίαι τῆς μασήσεως τελοῦνται εὐθὺς μετὰ τὰς τακτικὰς ἐργ.·. τῆς Στ.·. ἀλλ' ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁ Σεβ.·. ὀφείλει ν' ἀνοίξῃ τὰς ἐργ.·. συμφώνως πρὸς τὸ ἐν χρήσει Τυπικὸν τοῦ Πρώτου Βαθμοῦ.

(1) Τάξις ἀνδήρου εἶναι τὸ ἔχειν τὴν δεξιὰν ὑπὸ τὸν λαιμόν, τοὺς τέσσαρας δακτύλους συντεταγμένους καὶ τεταμένους, τὸν δὲ ἀντίχειρα πρὸς τὰ ἄνω οὔ-

Ὁ Ῥήτ.·. διὰ συντόμου προσλαλιᾶς ἐπικαλεῖται τὰ Τεκ.·. αἰσθήματα τῶν παρευρισκομένων Ἀδ.·. ὅπως ἡ ἐπίσημος αὕτη ἑορτὴ λάβῃ χαρακτῆρα Ἀδ.·. κοινωνίας, ὁ Σεβ.·. κρούει ἅπαξ τὴν σφῦρ.·. καὶ λέγει :

Σεβ.·.— Ἀδ.·. Α΄. καὶ Β΄. Ἐπ.·. εἰδοποιήσατε τοὺς Ἀδ.·. τῶν Στηλ.·. ὑμῶν ὅτι αἱ ἐργ.·. ἀναστέλλονται καὶ ἄρχεται ἡ μάσησις.

ΠΡΟΠΟΣΕΙΣ

Ἅμα φθάσῃ ἡ στιγμὴ τῆς πρώτης προπόσεως συνηθέστερον μετὰ τὴν πρώτην παράθεσιν, ἢ ὅταν ὁ Σεβ.·. κρίνῃ τοῦτο εὔλογον, κρούει ἅπαξ τὴν σφῦρ.·. οἱ Ἐπ.·. ἐπαναλαμβάνουσι τὴν κροῦσιν, οἱ ἀμύητ.·. θεράπ.·. ἐξέρχονται, ὁ δὲ Στεγ.·. ὡπλισμένος διὰ ξίφους τοποθετεῖται πρὸ τῆς εἰσόδου.

τως ὥστε νὰ σχηματίζηται γωνία ὀρθή, τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τῆς τραπέζης, τοὺς δακτύλους συντεταγμένους καὶ τεταμένους, τὸν ἀντίχειρα τεταμένον καὶ ἐφαπτόμενον τοῦ ἄκρου τῆς τραπ.·. οὕτως ὥστε νὰ σχηματίζηται γνώμων.

Σεβ.·.— Ἀδ.·. Α΄. καὶ Β΄. Ἐπ.·. ἀναγγείλατε εἰς τοὺς Ἀδ.·. τῶν στηλῶν ὑμῶν ὅτι αἱ ἐργ.·. ἀναλαμβάνουσι τὴν προτέραν αὐτῶν ἰσχύν.

Α΄. Ἐπ.·.— Ἡ ἀγγελία ἐγένετο.

Σεβ.·. Ἀδ.·. Α΄. καὶ Β΄. Ἐπ.·. καλέσατε τοὺς Ἀδ.·. τῶν Στηλῶν ὑμῶν νὰ γεμίσωσι καὶ στοιχήσωσιν ὅπως φέρωμεν τὴν πρώτην πρόποσιν.

Α΄. Ἐπ.·.— Ἡ ἀγγελία ἐγένετο.

Σεβ.·.— Ἀδ.·. ὄρθιοι καὶ ἐν τάξει, τὰ ξίφη μαχαίρια ἀνὰ χεῖρας.

Πάντες ἐγείρονται πλὴν τῶν καθημένων ἐντὸς τοῦ πετάλου, θέτουσι τὴν σημαίαν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος ἐκτὸς τῶν Ἀδ.·. τῶν ἀνωτέρων Βαθμ.·. οἵτινες θέτουσι ταύτην ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου, λαμβάνουσι δια τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸ ξίφος καὶ ἵστανται ἐν τάξει.

ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΠΟΣΙΣ

Σεβ.·.— Ἡ πρώτη πρόπ.·. ἣν σᾶς προτείνω εἶναι ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, τοῦ ἄρχοντος τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

Οἱ Ἐπ.·. ἐπαναλαμβάνουσι τοὺς λόγους τοῦ Σεβ.·.

Σεβ.·.— Προσοχὴ 'Αδ.·.. τὴν δεξιὰν ἐπὶ τῶν ὅπλων. Ἄνω τὰ ὅπλα. Προτείνατε ὅπλα.

Πρῶτον πῦρ. Ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Δεύτερον πῦρ. Ὑπὲρ τοῦ Ἄρχοντος τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους.

Τρίτον πῦρ. Ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

Ἐμπρός. ἕν, δύο τρία.

Πάντες ποιοῦσι τὸ σημεῖον τοῦ Ματθ.·. διὰ τοῦ ὅπλου.

Ἀποθέσωμεν τὰ ὅπλα. ἕν, δύο, τρία.

Οἱ Ἀ.·. τοποθετοῦσι τὰ ὅπλα δι' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κινήματος ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Ξίφος εἰς τὴν δεξιάν. Χαιρετισμὸς ξίφους. (κρούουσι διὰ τοῦ ξίφους τὰ τρυβλία). Ἀποθέσατε τὸ ξίφος.

Οἱ Ἀδ.·. ἀποθέτουσι τὸ ξίφος ταὐτοχρόνως

Μετ' ἐμοῦ Ἀδ.·. διὰ τοῦ σημείου, τῆς χειροκρ.·., καὶ τῆς ἐπιφωνήσεως· Οὔζαί ! Οὔζαί ! Οὔζαί !

Σεβ.·. (Κρούων τὴν σφῦρ.·.). Ἀδ.·. εἰς τὰς θέσεις σας.

Πάντες κάθηνται καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ μάσησις.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΟΠΟΣΙΣ

Μετὰ τὴν δευτέραν παράθεσιν ἢ ὁπότε ἤθελε κρίνει τοῦτο εὔλογον ὁ Σεβ.·. κρούει ἅπαξ τὴν σφῦρ.·. καὶ τὴν κροῦσιν ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ δύο Ἐπ.·.

Σεβ.·.— Ἀδ.·. ἐν τάξει· Ἀδ.·. Α'. καὶ Β'. Ἐπ.·. καλέσατε τοὺς Ἀδ.·. τῶν στηλ.·. ἡμῶν νὰ γεμίσωσι καὶ στοιχήσωσιν ὅπως φέρωμεν τὴν δευτέραν πρόποσ.·.

Α'. Ἐπ.·.= Ἡ ἀγγελία ἐγένετο.

Σεβ.·.— Ἀδ.·. ὄρθιοι καὶ ἐν τάξει, τὰ ξίφη ἀνὰ χεῖρας.

Ἡ δευτέρα πρόποσ.·. ἣν προτίθεμαι νὰ φέρω εἶναι ὑπὲρ (τὰ ὀνόματα καὶ τίτλους τῶν Προέδρων καὶ Μελῶν τῶν συμβουλίων τῶν Ἑλληνικῶν Τεκτ. Δυνάμεων).

Οἱ Ἐπ.·. ἐπαναλαμβάνουσι τοὺς λόγους τοῦ Σεβ.·.

Σεβ.·.— Προσοχὴ Ἀδ.·. τὴν δεξιὰν ἐπὶ τῶν ὅπλων. Ἄνω τὰ ὅπλα. Προτείνατε ὅπλα.

Πρῶτον πῦρ. Ὑπὲρ (τὸν τίτλον τοῦ προέδρου τῆς Προϊσταμένης Τεκτ.·. Ἀρχῆς.

Δεύτερον πῦρ. Ὑπὲρ τῶν Μελῶν τοῦ Συμβουλίου αὐτῆς.

Τρίτον πῦρ. Ὑπὲρ (τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Μελῶν πάσης νομίμου καὶ ἀνεγνωρισμένης Ἑλληνικῆς Τεκτ.·. Ἀρχῆς.)

Ἐμπρός. Ἕν, δύο τρία !

Ἀποθέσωμεν τὰ ὅπλα.

Ξίφος ἐπὶ τὴν δεξιάν, χαιρετισμὸς τοῦ ξίφους, ἀποθέσατε τὸ ξίφος.

Μετ' ἐμοῦ Ἀδ.·. διὰ τοῦ σημ.·., τῆς χειροκρ.·. καὶ τῆς ἐπιφωνήσεως· Οὔζαί ! Οὔζαί ! Οὔζαί !

Ἐὰν εἰς τὸ συμπ.·. παρίστανται μέλη τῶν ὡς ἀνωτέρω Τεκτ.·. Ἐξουσιῶν καὶ ζητήσωσι νὰ εὐχαριστήσωσιν, οἱ Ἀδ.·. πάντες ἵστανται τότε ὄρθιοι καὶ ἐν τάξει.

Σεβ.·.— (κρούων τὴν σφῦραν). Ἀδ.·. εἰς τὰς θέσεις σας.

Πάντες κάθηνται καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ μάσησις.

ΤΡΙΤΗ ΠΡΟΠΟΣΙΣ

Ὁ Α'. Ἐπ.·. κρούει ἅπαξ τὴν σφῦρ.·. ὁ Σεβ.·. καὶ ὁ Β'. Ἐπ.·. ἐπαναλαμβάνουσι τὴν κροῦσιν. Ὁ Α'. Ἐπ.·. ὄρθιος ζητεῖ τὸν λόγον παρὰ τοῦ Σεβ.·.

Α'. Ἐπ.·.— Ἀδ.·. Σεβ.·. προτιθέμενος νὰ λάβω τὴν εὐχαρίστησιν ὅπως φέρω πρόποσιν, παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ διατάξητε ἵνα γεμίσωσι καὶ στοιχήσωσι.

Σεβ.·.— Ἀδ.·. Β'. Ἐπ.·. καὶ Ῥήτ.·. προσκαλέσατε τοὺς Ἀδ.·. ὅπως γεμίσωσι καὶ στοιχήσωσι.

Ἀδ.·. Α'. Ἐπ.·. ὑπὲρ τίνος προτίθεσθε νὰ φέρητε πρόπ.·. ;

Α'. Ἐπ.·.— Ὑπὲρ ὑμῶν, Ἀδ.·. Σεβ.·. καὶ τῆς ὑμετέρας οἰκογενείας. Ἀδ.·. Β'. Ἐπ.·. καὶ Ἀδ.·. Ῥητ.·. ἑνώθητε μετ' ἐμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀδ.·. ὅπως φέρωμεν πρόποσιν.

Ἀδ.·. ὄρθιοι καὶ ἐν τάξει, τὰ ξίφη ἀνὰ χεῖρας. (Μόνον ὁ Σεβ.·. κάθηται ἐν τάξει Τραπέζης).

Ἡ πρόποσις Ἀδ.·. μου εἶναι ὑπὲρ τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν Σεβ.·., τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς ἡμετέρας Σ.·. Στ.·.

Ὁ Β'. Ἐπ.·. καὶ ὁ Ῥήτ.·. ἐπαναλαμβάνουσι τοὺς λόγους τοῦ Α'. Ἐπ.·.

Α'. Ἐπ.·.— Προσοχὴ Ἀδ.·., τὴν δεξιὰν ἐπὶ τῶν ὅπλων. Ἄνω τὰ ὅπλα. Προτείνατε ὅπλα.

Πρῶτον πῦρ. Ὑπὲρ τοῦ Σεβ.·.

Δεύτερον πῦρ. Ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

Τρίτον Πῦρ. Ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς ἡμετέρας Στ.·.

Ἐμπρός. ἕν, δύο, τρία.

Πάντες ποιοῦσι τὸ σημεῖον τοῦ Μαθ.·. διὰ τοῦ ὅπλου.

Ἀποθέσωμεν τὰ ὅπλα. ἕν, δύο, τρία.

Ξίφος ἐπὶ τὴν δεξιάν. Χαιρετισμὸς τοῦ ξίφους.

Ἀποθέσατε τὸ ξίφος.

Μετ' ἐμοῦ Ἀδ.·. διὰ τοῦ σημ.·., τῆς χειροκρ.·. καὶ τῆς ἐπιφωνήσεως· Οὔζαί ! Οὔζαί ! Οὔζαί !

Ἀδ.·. εἰς τὰς θέσεις σας.

Ὁ Σεβ.·. εὐχαριστῶν, ἀναλαμβάνει ἀμέσως τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργ.·.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΟΠΟΣΙΣ

Κατὰ τὴν τελευταίαν παράθεσιν ὁ Σεβ.·. κρούει ἅπαξ τὴν σφῦρ.·. οἱ Ἐπ.·. ἐπαναλαμβάνουσι τὴν κροῦσιν.

Σεβ.·.— Ἀδ.·. ἐν τάξει. Α'. καὶ Β'. Ἐπ.·. καλέσατε τοὺς Ἀδ.·. τῶν Στηλ.·. ἡμῶν νὰ γεμίσωσι καὶ στοιχήσωσιν ὅπως φέρωμεν τὴν τετάρτην πρόποσ.·.

Α'. Ἐπ.·.— Ἡ ἀγγελία ἐγένετο.

Σεβ.·.— Ἀδ.·. ὄρθιοι καὶ ἐν τάξει, τὰ ξίφη ἀνὰ χεῖρας.

Ἡ πρόποσ.·. ἣν προτίθεμαι νὰ φέρω, εἶναι ὑπὲρ τῶν φιλτ.·. Ἀξιωμ.·. καὶ Μελῶν τῆς Στ.·. ὡς καὶ ὑπὲρ τῶν Ἀδ.·. Ἐπισκεπτῶν.

Ὁ Ῥήτ.·. καὶ ὁ Γραμμ.·. ἐπαναλαμβάνουσι τὴν ἀγγελίαν.

Σεβ.·.— Προσοχὴ Ἀδ.·. Τὴν δεξιὰν ἐπὶ τῶν ὅπλων. Ἄνω τὰ ὅπλα. Προτείνατε ὅπλα.

Πρῶτον πῦρ.·. Ὑπὲρ τῶν Ἀξιωμ.·.

Δεύτερον πῦρ.·. Ὑπὲρ τῶν Μελῶν τῆς Στ.·.

Τρῖτον πῦρ. Ὑπὲρ τῶν Ἀδ.·. Ἐπισκεπτῶν.

Ἐμπρός. ἕν, δύο, τρία.

Ἀποθέσωμεν τὰ ὅπλα. ἕν, δύο, τρία.

Ξίφος ἐπὶ τὴν δεξιάν. Χαιρετισμὸς τοῦ ξίφους. Ἀποθέσατε τὸ ξίφος.

Μετ' ἐμοῦ Ἀδ.·. διὰ τοῦ σημ.·., τῆς χειροκρ.·. καὶ τῆς ἐπιφωνήσεως· Οὔζαί ! Οὔζαί ! Οὔζαί !

Ἀδ.·. εἰς τὰς θέσεις σας.

Ὁ Ῥήτ.·. εὐχαριστεῖ ἐξ ὀνόματος τῶν Ἀξ.·. καὶ ἐκ τῶν Ἐπισκεπτ.·. ὁ ἀνώτερος κατὰ Βαθμ.·. Μετὰ τὴν πρόποσιν ταύτην ὁ Σεβ.·. κρούων ἅπαξ τὴν σφύρ.·. λέγει.

Σεβ.·.— Ἀδ.·. Α'. καὶ Β' ἀναγγείλατε τοῖς Ἀδ.·. τῶν Στηλ.·. ἡμῶν ὅτι ἅμα τῇ κρούσει τῆς σφύρ.·. μου αἱ ἐργ.·. ἀναστέλλονται.

Οἱ Ἐπ.·. ἐκτελοῦσι τὴν παραγγελίαν τοῦ Σεβ.·. καὶ ἡ μάσησις ἐξακολουθεῖ.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΡΟΠΟΣΙΣ

Ἡ πρόποσις αὕτη γίνεται συνήθως κατὰ τὰ ἐπιδόρπια.

Ὁ Σεβ.·. κρούει ἅπαξ τὴν σφῦρ.·. καὶ λέγει.

Σεβ.·.— Ἀδ.·. Α'. καὶ Β'. Ἐπ.·. εἰδοποιή–

σατε τοὺς ἀδ. . τῶν στηλ.·. ἡμῶν ὅτι αἱ πρὸ μικροῦ ἀνασταλεῖσαι ἐργ. ἀναλαμβάνουσιν ἰσχύν.

Α'.·. Ἐπ.·. — Ἡ ἀγγελία ἐγένετο.

Σεβ.·. Ἀδ.·. Α'. καὶ Β'. Ἐπ.·. καλέσατε τοὺς ἀδ.·. τῶν στηλ.·. ἡμῶν νὰ γεμίσωσιν καὶ στοιχήσωσιν ὅπως φέρωμεν τὴν τελευταίαν πρόποσ.·.

Α'.·. Ἐπ.·. Ἡ ἀγγελία ἐγένετο.

Σεβ.·. Ἀδ.·. Τελετ.·., ὁδήγησον μεταξὺ τῶν δύο στηλ.·. τοὺς ἀδ.·. θεράπον.·.

Εἰσάγονται οἱ ἀδ.·. Θερ.·. τῆς Στ.·. μετὰ τῶν σημαιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὅπλων καὶ τοποθετοῦνται μεταξὺ τῶν δύο Ἐπ.·.

Σεβ.·. Ἀδ.·. ὄρθιοι καὶ ἐν τάξει. Ἀδ.·. Α'.·. καὶ Β'.·. ἀναγγείλατε εἰς τοὺς κοσμοῦντας τὰς Στήλ. ἡμῶν Ἀδ.·. ὅτι ἡ πρόποσις ἣν προτίθεμαι νὰ φέρω, ἔσεται ὑπὲρ πασῶν τῶν ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμισφαιρίοις Τεκτ.·. Δυνάμ.·. καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν Ἐλ.·. Τέκτ.·. τῶν τε εὐτυχούντων καὶ τῶν δυστυχούντων. Εἴθε ὁ Μ.·. Α.·. Τ.·. Σ.·. νὰ παράσχῃ τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς πάσχοντας καὶ ὁδηγήσῃ τοὺς πλέοντας εἰς ἀσφαλῆ λιμένα.

(Κατὰ τὴν πρόποσ.·. ταύτην ἐγείρονται πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ Ἀδ.·.) Οἱ Ἐπ.·. ἐπαναλαμβάνουσι τὴν ἀγγελίαν.

Σεβ.·. — Ἀδ.·., προσοχή, τὴν δεξιὰν ἐπὶ ὤν ὅπλων. Ἄνω τὰ ὅπλα. Προτείνατε ὅπλα.

Πρῶτον πῦρ. Ὑπὲρ πασῶν τῶν κανονικῶν Τεκ.·. Δυνάμεων.

Δεύτερον πῦρ. Ὑπὲρ τῶν Προέδρων αὐτῶν!

Τρίτον πῦρ. Ὑπὲρ τῶν ἁπανταχοῦ Ἐλευθ.·. Τεκτ.·. τῶν τε εὐτυχούντων καὶ τῶν δυστυχούντων!

Ἐμπρός. ἓν, δύο τρία.

Σχηματίσωμεν ἀδ.·. τὴν ἑνωτ.·. ἅλυσ.·.

Ἕκαστος Ἀδ.·. προσφέρει πρὸς τὸν δεξιόθεν ἱστάμενον τὸ ἄκρον τῆς σημαίας αὐτοῦ, λαμβάνει δὲ διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸ ἄκρον τῆς σημαίας τοῦ ἀριστερόθεν αὐτοῦ ἱσταμένου· οἱ ἐντὸς τοῦ πετάλου Ἀδ.·. συγκοινωνοῦσι μετὰ τῶν λοιπῶν διὰ τοῦ Τελετ.·. καὶ Συμποσιαρ.·. οὕτως ὥστε ἡ ἅλυσ.·. νὰ ἦναι τελεία.

Κατόπιν ὁ Σεβ.·. ἀνακοινοῖ μυστικῶς τοῖς ἔνθεν αὐτοῦ ἱσταμένοις σύνθημα φιλίας ὅπερ οἱ Ἀδ.·. μεταδίδουσι πρὸς ἀλλήλους ἀνταλλάσσοντες Ἀδ.·. ἀσπασμ.·., εὐθὺς δ' ὡς ἐπανέλθῃ ἡ λέξις εἰς τὸν Σεβ.·., οὗτος εἰδοποιεῖ ὅτι ἡ λέξις ἔχει καλῶς. Μεθ' ὃ κρούει ἅπαξ τὴν σφῦρ.·. καὶ λέγει·

Σεβ.·. — Ἀδ.·. εἰς τὰς θέσεις σας. Ἂς περιέλθῃ ὁ Κορμ.·. τῆς ἀγαθοερ.·. (*) καὶ ὁ Σακ.·. τῶν προτάσ.·.

(*) Κατὰ τὰ τεκτ. συμ.·. ὑπάρχει ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρό-

'Αφ' οὗ δὲ ἐπανέλθη ὁ 'Ελεον.·. παραδίδει τὸν Κορμ.·. χωρὶς νὰ μετρήσῃ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ, τοῖς θερ.·.

Μεθ' ὃ ὁ Σεβ.·. λέγει·

Σεβ.·. 'Αδ.·. Α'.·. καὶ Β'.·. 'Επ.·. ἀγγείλατε τοῖς 'Αδ.·. τῶν στηλῶν 'Υμῶν ὅτι ὁ κορμὸς διατίθεται ὑπὲρ τῶν 'Αδ.·. Θεραπόντων.

Α'. 'Επ.·. 'Η ἀναγγελία ἐγένενο.

Σεβ.·.— 'Αδ.·. Α'.·. 'Επ.·. κατὰ ποίαν ὥραν οἱ Τέκτ.·. καταπαύουσι τὰς ἐργ.·. αὐτῶν ;

Α'. 'Επ.·.— Τὸ μεσονύκτ.·. ἀδ.·. Σεβ.·.

Σεβ.·.— Τίς ἡ ὥρα ἀδ.·. Β'.·. 'Επ.·.

Β'. 'Επ.·.— Μεσονύκτ.·. 'Αδ.·. Σεβ.·.

Σεβ.·.— 'Αφ' οὗ εἶναι μεσονύκτ.·. καὶ ἡ ὥρα τῆς ἀναπαύσεως ἐσήμανεν. 'Αδ.·. Α'.·. καὶ Β'.·. 'Επ.·. προσκαλέσατε τοὺς κοσμοῦντας τὰς Στηλ.·. ἡμῶν 'Αδ.·. ὅπως μὲ βοηθήσωσι ἵνα κλείσωμεν τὰς ἐργασ.·. μασήσεως τῆς Σ.·. ταύτης Στ.·.

Οἱ 'Επ.·. ἐπαναλαμβάνουσι τὴν πρόσκλησιν τοῦ Σεβ.·. εἶτα ὁ Σεβ.·. κρούει τρὶς τὴν σφῦρ.·. ἡ δὲ κροῦσις ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν 'Επ.·.

νων, ἡ συνήθεια, ὅπως ὁ κορμ.·. τοῦ ἐλέου διατίθηται ὑπὲρ τῶν 'Αδ.·. θεραπ.·. τῆς Στ.·. Δύνανται ὅμως αἱ Στ.·. νὰ ἀποφασίσωσιν ἄλλως.

Σεβ.·. 'Αδ.·. ὄρθιοι καὶ ἐν τάξει.

Εἰς Δ.·. Τ.·. Μ.·. Α.·. Τ.·. Σ.·., ἐν ὀνόματι καὶ ὑπὸ τὴν Αἰγ.·. (τὸν τίτλον τῆς προϊσταμένης Τεκτ.·. ἀρχῆς) καὶ δυνάμει τῶν ἐξουσιῶν αἷς περιβέβλημαι, κλείω τὰς ἐργ.·. μασήσεως τῆς Σ.·. Στ.·.. ὑπ' 'Αρθ.·... ἐν 'Αν.·... διὰ τοῦ σημείου.·.... τῆς τριπλ.·. χειροκρ.·. καὶ τῆς ἐπιφωνήσεως. Οὔζαί ! Οὔζαί ! Οὔζαί !

Διαλυθῶμεν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὑπὸ νὸν νόμον τῆς σιγῆς.

Πάντες.—"Ομνυμι

ΤΕΛΟΣ

Σημ. Διαρκοῦννος τοῦ συμ.·. ἐπιτρέπονται μόνον τεκτ.·. ᾄσματα καὶ ἡ ἐκφώνησις τεκτ.·. λόγων ἐκ μέρους τῶν 'Αδ.·. ἀφ' οὗ ὅμως προηγουμένως ζητηθῇ ἡ περὶ τούτου ἄδεια παρὰ τοῦ Σεβ.·. ὅστις ὁρίζει καὶ τὴν κατάλληλον στιγμήν, καὶ ὑποβληθῶσι τὰ χειρόγραφα τῷ 'Αδ.·. Ρητ.·.

Εἰς τοὺς παρεκτρεπομένους ὁ Σεβ.·. δικαιοῦται νὰ ἐπιβάλῃ ὡς ποινὴν νὰ πίωσι ποτήριον ὕδατος (νὰ πυρσοκροτήσωσι ὅπλον μὲ ἐλαφρὰν πυρίτιδα μεταξὺ τῶν δύο 'Επ.·.

Β'.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ ΛΥΚΙΔΕΩΣ

ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

Ἐν μέσῳ τοῦ Ναοῦ ὑψοῦται βωμὸς τετράγωνος ἐστολισμένος διὰ παραπετασμάτων. Ἐπὶ τοῦ βωμοῦ εἰσὶ κατατεθειμένα διαβήτης, γνώμων, χειρῖδες λευκαί, ξίφος, βιβλίον Σοφίας, ἄρτος, οἶνος, μέλι, δοχεῖον πλῆρες ὕδατος, χειρόμακτρον καὶ θυμιατήριον. Τέσσαρες τρίποδες εἶναι τοποθετημένοι εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ βωμοῦ.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Αἱ ἐργασίαι ἀνοίγονται ἐν Συμβ.·. Στ.·. καὶ εἰς Α' Βαθμὸν κατὰ τὸν συνήθη τρόπον (σελ.·. Τυπ.·. Α' Βαθμ.·. 14).

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν ὁ Σεβ.·. διατάσσει τὴν εἰσδοχὴν τῶν ἐπιτροπῶν τῶν Στ.·. καὶ τῶν ἐπισκεπτῶν, μεθ' ὃ ἀναστέλλει τὰς ἐργ.·. Εἰσέρχονται ἀκολούθως οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τοῦ Λυκιδέως, πρὸ τῶν Ἀδ.·. τοποθετούμενοι. Εἰς τὰς κυρίας δὲ ὁ Τελ.·. ἐκ μέρους τοῦ Σεβ.·. προσφέρει ἄνθη.

Κατόπιν ὁ Σεβ.·. ἐκθέτει διὰ βραχέων τὸν σκοπὸν τῆς τελετῆς καὶ ἐφιστᾷ εἰς πάντας τοὺς Ἀδ.·. σύντονον προσοχήν.

Σεβ. — Ἀδ.·. ὄρθιοι καὶ τὰ ξίφη ἀνὰ χεῖρας.

Ὁ Σεβ.·. ἀκολουθούμενος παρὰ τοῦ Τελετ.·. διευθύνεται πρὸς τὸν βωμὸν καὶ στρεφόμενος πρὸς Ἀν.·. ἀπαγγέλλει τὴν ἀκόλουθον εὐχήν.

Μ.·. Ἀρχ.·. τοῦ Σ.·., εἰς Σὲ τὸν δημιουργήσαντα τὸ σύμπαν, τοὺς ἀναριθμήτους κόσμους, οἵτινες ἀκτινοβολοῦσιν ἐν τῇ ἀπείρῳ ἐκτάσει τοῦ στερεώματος, εἰς Σὲ τὸν δημιουργήσαντα τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐγγράψαντα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ὡς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις δι' ὧν τὸν περιέβαλες, τὸν Νόμον τῆς προόδου καὶ τῆς ἀγάπης, ἵνα χρησιμεύσῃ αὐτῷ ὡς ὁδηγὸς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐτυχίας, πρὸς ἣν Σὺ ηὐδόκησας νὰ ἀτενίσῃ, πρὸς σὲ ἡμεῖς αἱ Τεκτ.·. εἰς οὓς ἐδόθη ἡ χάρις νὰ κατανοήσωσι τὸν ἔξοχον τοῦτον νόμον, ταπεινῶς προσφέρομεν σήμερον νέον δεῖγμα σεβασμοῦ, ἀφοσιοῦντες ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν λατρείαν τῆς ἀληθείας τέκνον ἀγαπητόν. Κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς ἀκτῖνα τῆς ἀπείρου Σου διανοίας, ἵνα αἱ ὁδηγίαι καὶ εὐχαὶ ἡμῶν ἐκφράσωσι τὸ ὕψιστον θέλημά Σου, καὶ ἂς ἀναπαρασταθῇ ἡ ἀκτὶς αὕτη διὰ τοῦ ἀναπτομένου τούτου πυρός.

(Ὁ Σεβ.·. ἀνάπτει τὸ θυμιατήριον, ὅπερ εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, μεγάλη δ' ἐξ αὐτοῦ ἐκπέμπεται λάμψις διατηρουμένη καθ' ὅλην τὴν τελετήν). Ἡ ἁγνότης, ἣν συμβολίζει, ἐπεκταθήτω ἐφ' ἡμῶν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐλθόντας ἐνταῦθα, ὅπως δοξάσωσι τοὺς νόμους Σου. (Ἐκτείνων τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ) Εὐλόγησον ἐπίσης τὰ προϊόντα ταῦτα τῆς γῆς, ἅτινα ἡ ἀγαθότης Σου δωρεῖται ἡμῖν. Δὸς αὐτοῖς τὴν ἰσχὺν νὰ ἐγχαράξωσιν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Λυκιδέως ἀνεξίτηλον ἀνάμνησιν, διαφωτίζουσαν αὐτὸν ἐν ὡριμωτέρᾳ ἡλικίᾳ καὶ καθιστῶσαν αὐτὸν πιστὸν ἐσαεὶ πρὸς τοὺς ὅρους τῆς υἱοθεσίας αὐτοῦ.

Μ.·. Α.·. Τ.·. Σ.·. δέξου εὐμενῶς τὰς εὐχὰς ἡμῶν καὶ ἔμπνευσον ἡμᾶς.

Ὁ Σεβ.·. ἐπανέρχεται εἰς τὸν θρόνον, τῇ προσκλήσει δὲ αὐτοῦ κάθηνται ἅπαντες.

ΕΙΣΔΟΧΗ

Κρούεται ἐξωτερικῶς ἡ θύρα διὰ τεσσάρων ἴσων κρούσεων.

Β'.·. Ἐπ.·. — Κρούεται ἡ θύρα τοῦ Ναοῦ; Ἀδ.·. Α'.·. Ἐπ.·.

Α'.·. Ἐπ.·. — Κρούεται ἡ θύρα τοῦ Ναοῦ; Σεβ.·. Διδ.·.

Σεβ.·. — Ἀδ.·. Α'.·. Ἐπ.·. τίς ὁ κρούων;

Α'.'Επ.∴ — 'Αδ.∴ Β.' τίς ὁ κρούων;

Β.' 'Επ.∴— 'Αδ.∴ Στ.∴ τίς ὁ κρούων;

Ὁ 'Αδ.∴ Στ.∴ ἐξέρχεται καὶ εὐθὺς ὡς ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Ναόν, λέγει·

Στ.∴— 'Αδ.∴ Β'.∴ 'Επ.∴ οἱ 'Αδ.∴ ἡμῶν. . . . . ὁδηγοῦντες τὸν υἱὸν τοῦ 'Αδ.∴ ἡμῶν.... καὶ ζητοῦντες δι' αὐτὸν τὴν προστασίαν τῆς Στοᾶς.

Β.' 'Επ.∴—'Αδ.∴ Α' 'Επ.∴, οἱ 'Αδ.∴ ἡμῶν . . . . ὁδηγοῦντες τὸν υἱὸν τοῦ 'Αδ.∴ ἡμῶν . . . . . . καὶ ζητοῦντες δι' αὐτὸν τὴν προστασίαν τῆς Στ.∴.

Α.' 'Επ.∴ (κρούων ἅπαξ τὴν σφῦραν) 'Αδ.∴, ὁ υἱὸς ἑνὸς τῶν 'Αδ.∴ ἡμῶν πλανᾶται εἰς τὸν βέβ.∴ κόσμον, ἐν ᾧ τὰ συγκρουόμενα περὶ αὐτὸν πάθη ἀπειλοῦσι νὰ τὸν σύρωσιν εἰς τὴν ἄβυσσον τοῦ κακοῦ, ἔνθα τόσοι ἄλλοι ἀμύητ.∴ ἀπωλέσθησαν. Δύο τῶν 'Αδ.∴ ἡμῶν, ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀγαθοῦ, ὡδήγησαν αὐτὸν μέχρι τῆς θύρας καὶ ζητοῦσι δι' αὐτὸν προστασίαν.

Σεβ.∴ — 'Αδ.∴ Β'.∴ 'Επ.∴, τίνι τρόπῳ δυνάμεθα νὰ ἔλθωμεν ἀρωγοὶ εἰς τὸ τέκνον τοῦτο;

Β'.∴ 'Επ.∴ — Δεχόμενοι τοῦτο μετὰ τῶν συνοδευόντων αὐτὸ ἐνταῦθα. 'Εν τῷ προσώπῳ ἑκάστου

ἡμῶν ἂς εὕρῃ προστασίαν καὶ φύλακα κατὰ τῶν ἐπαπειλούντων αὐτὸ κινδύνων.

Σεβ.∴ — 'Αδ.∴ Ρήτ.∴, εἴπατε παρακαλῶ τὴν γνώμην ὑμῶν.

Ρήτ.∴ — Μυήσωμεν αὐτὸ εἰς τὸν πνευματικὸν βίον, ὁ καλύπτων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ πέπλος ἂς ἀφαιρεθῇ καὶ ἂς διδαχθῇ τὸ στόμα αὐτοῦ γλυκεῖς μόνον λόγους νὰ προφέρῃ. 'Εξαγνισθήτω ἡ καρδία του.

Ἡ πρὸς ἐργασίαν ἀγάπη ἂς ἐξασφαλίσῃ αὐτῷ καλὴν διαγωγήν. 'Εμπνευσθήτω πνεῦμα ἰσχύος, ἀρετῆς καὶ ἀδελφότητος, ἡ δὲ υἱοθεσία ἂς ἀνοίξῃ αὐτῷ τὴν ὁδὸν τῆς εὐτυχίας.

Σεβ.∴ — Γενέσθω.

Ἂς ἀνοίξωμεν, 'Αδ.∴, τὸ ἄσυλον ἡμῶν εἰς τὸ τέκνον τοῦτο καὶ ἂς σχηματίσωμεν τὸν χαλύβδινον θόλον, ὅπως προστατεύσωμεν αὐτό.

'Αδ.∴ Τελετ.∴ ἐκτελέσατε τὸ καθῆκον ὑμῶν καὶ ὑμεῖς 'Αδ.∴ ἐγέρθητε εἰς ἔνδειξιν φιλίας.

Ἡ χαλυβδ.∴ ἁψὶς σχηματίζεται. Ὁ Σεβ.∴ περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν ἐν τῇ 'Αν.∴ 'Αδ.∴ τοποθετεῖται δυτικῶς τοῦ βωμοῦ· τῇ διαταγῇ αὐτοῦ ἀνοίγονται καὶ τὰ δύο φύλλα τῆς θύρας. Τὸ παιδίον, συνοδευόμενον ὑπὸ τῶν ἀναδόχων αὐτοῦ, εἰσάγεται εἰς τὸν Ναόν, ἐνῷ τὸ ὄργανον

ἀνακρούεται. Ὁ λυκιδεὺς ἔχει κεκαλυμμένην τὴν κεφαλὴν διὰ λευκοῦ πέπλου. Ἡ συνοδεία προχωρεῖ μέχρι τοῦ βωμοῦ, ἡγουμένου τοῦ Τελετάρχου. Ὁπόταν πάντες εἰσέλθωσιν, ὁ Σεβ.·. λέγει.

Σεβ.·. — Ἀδ.·. τί ζητεῖτε παρ᾽ ἡμῶν; — Εἷς τῶν ἀναδόχων ἀπαντᾷ·

Φίλοι τοῦ τέκνου τούτου, υἱοῦ Ἀδ.·. ἡμῶν, ζητοῦμεν δι᾽ αὐτὸ φῶς, προστασίαν καὶ ἐξάγνισιν διὰ τῆς υἱοθεσίας.

Σεβ.·. — Καλῶς ἤλθατε, Ἀδ.·. μου, δέχθητε τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν. Εἶσθε ἀξιέπαινοι, ἐπικαλούμενοι τὰ ἡμέτερα αἰσθήματα ἀδελφότητος καὶ ἀγάπης. Καὶ σύ, τέκνον μου, βάδισον τὰ πρῶτα βήματά σου ἐνταῦθα ὑπὸ τὸ θαμβοῦν τοῦτο φῶς, ὅπερ βραδύτερον τῇ φροντίδι ἡμῶν θέλει λάμψει καὶ ἐν τῷ πνεύματί σου. Ἀφαιρεθήτω ἐνώπιον τοῦ φωτοβόλου ἀστέρος τοῦ Τεκτ.·. ὁ ὑλικὸς πέπλος διὰ τοῦ ὁποίου ὁ βέβ.·. κόσμος σὲ περιβάλλει (Ὁ Σεβ.·. ἀφαιρεῖ τὸν πέπλον) Ἀδ.·. Τελετ.·. τοποθετήσατε τὸν Λυκιδέα καὶ τοὺς ἀναδόχους αὐτοῦ.

Ὁ Λυκιδεὺς τοποθετεῖται ἀπέναντι τοῦ βωμοῦ, οἱ ἀνάδοχοι παρίστανται αὐτῷ. Ὁ Σεβ.·. ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἕδραν του, καὶ μετὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ προξενηθέντος σάλου καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τῆς τάξεως ἀναφωνεῖ·

Σεβ.·. — Ἀδ.·., συγχαρῶμεν ἀλλήλους. Πρᾶξις ἀρεστὴ τῷ Μ.·. Α.·. Τ.·. Σ.·. ἐπετελέσθη. Αἱ πύλαι τοῦ Ναοῦ ἡμῶν ἠνεῴχθησαν πρὸ τοῦ τέκνου τούτου, ὁ δὲ θόρυβος τοῦ βεβ.·. κόσμου καὶ ὁ σάλος τῶν ψευδῶν ἐπιθυμιῶν δὲν φθάνουσιν ἤδη μέχρις αὐτοῦ, ἅτε μὴ δυνάμενοι νὰ ὑπερπηδῶσι τὸν οὐδὸν τοῦ ἐνδιαιτήματος τούτου τῆς Σοφίας. Πόσοι κίνδυνοι καὶ πόσαι ὀλέθριαι πλάναι ἀναμένουσι τὸν εἰσερχόμενον εἰς τὸν βέβ.·. βίον; Πόσας θλίψεις καὶ πόσας ἀπογοητεύσεις παρασκευάζει τὸ μέλλον εἰς αὐτόν; Πανταχόθεν περικυκλοῦται ὑπὸ κινδύνων. Ἰδοὺ ἡ ἀλαζονεία ἑτοίμη νὰ διαφθείρῃ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, προσπαθοῦσα νὰ σαγηνεύσῃ αὐτὸν διὰ τῆς ψευδοῦς λάμψεώς της καὶ τῷ ἐμπνεύσῃ ἀνόητον ματαιότητα, δι᾽ ἧς τῷ ἐνσπείρεται ἡ πρὸς τὸν πλησίον περιφρόνησις. Ταύτῃ δ᾽ ἕπεται καὶ ὁ φθόνος.

Πλανώμενος ὑπὸ ἀπατηλῶν ὀνειροπολήσεων ὁ ἄνθρωπος στηρίζει τὴν ἐπίγειον εὐτυχίαν του ἐπὶ κενοδόξου πλούτου καὶ κούφων τιμῶν, ὁ δὲ δαίμων τοῦ φθόνου διεγείρει αὐτὸν ἐναντίον πάντων τῶν πλουσίων καὶ τῶν ἐντίμων.

Κατόπιν ἐπέρχεται ἡ ὑλικὴ ἡδυπάθεια, ἥτις τὸν διδάσκει ὅτι μόνον εὐχάριστον καὶ καλὸν εἶναι τὸ

θεραπεύειν τὰς αἰσθήσεις. Οὕτω δὲ ἀποπλανώμενος ὑπ' αὐτῆς κυριεύεται ὑπὸ τῶν παθῶν αὐτοῦ.

Ὅθεν, ἀπορροφηθεὶς ὑπὸ παντὸς ἐλαττώματος δυναμένου νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ματαιότητα αὐτοῦ ἢ τὴν ὑλικὴν ἀπόλαυσίν του, ἐπὶ μᾶλλον ἀφοσιοῦται εἰς αὐτό, ἀγαπῶν, θεραπεύων καὶ ἀναζητῶν μόνον ὅ,τι δύναται νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν παθῶν αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ αὐτὸς καταπίπτων εἰς τὸ χείριστον τῶν ἐλαττωμάτων, τὸν ἐγωϊσμόν. Τί πρὸς αὐτὸν οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι; Οὐδεμίαν πρὸς αὐτοὺς τρέφων ἀγάπην, ἐκμεταλλεύεται τοὺς πάντας ἀσπλάγχνως, τοὺς ὑποδουλοῖ καὶ ψυχραίμως βλέπει αὐτοὺς δεινοπαθοῦντας. Ὁπόσαι ὀδύναι βαρύνουσι τὰ στήθη τοῦ κόσμου στενάζοντος καὶ κατασπαραττομένου ὑπὸ τῶν ἀπανθρώπων ἀδικημάτων. Τείνατε τὸ οὖς καὶ θέλετε ἀκούσει ἀπὸ Ἄρκτου καὶ Μεσημβρίας, ἀπὸ Ἀνατολῆς καὶ Δυσμῶν, ἐγειρομένην ἀπέραντον συναυλίαν κλαυθμῶν καὶ ἀτελεύτητον κραυγὴν προξενοῦσαν φρίκην καὶ ὀδύνην εἰς τοὺς εὐαρίθμους ἐκλεκτοὺς τοῦ κόσμου τούτου. Εἶναι κραυγαὶ διεφθαρμένων, στεναγμοὶ καταδυναστευομένων, φωναὶ λύσσης φιλοδόξων καὶ δυναστῶν. Ἀλλά, ἀνυψοῦντες τὸ βλέμμα καὶ τὴν διάνοιαν

ἡμῶν, παρατηροῦμεν εἰς τὴν Ἀν.·. λάμποντα ἀστέρα, σύμβολον πίστεως καὶ ἐλπίδος.

Ὄχι! τὸ κακὸν δὲν θὰ ἦναι αἰώνιον· διότι ἡ ἀλαζονεία, ὁ φθόνος, αἱ ἡδοναί, ὁ ἐγωϊσμὸς δὲν εἰσὶ προωρισμένοι νὰ κυριαρχῶσι πάντοτε τοῦ κόσμου τούτου. Ἀποτελεσματικῶς ἤδη κατεπολεμήθησαν τὰ ἐλαττώματα ταῦτα.

Εἰς ἔργον! Εἰς ἔργον, ἐπιστήμονες καὶ ἐργάται. Μεταλαμπαδεύετε εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, διδάσκετε αὐτὴν ἀσκοῦντ ς τὴν ἀρετήν, καὶ πεποίθατε ὅτι τὸ ἀγαθὸν θέλει βασιλεύσει ἐπὶ τέλους.

Ἀδ.·. τῆς στήλης τῆς Μεσημβρίας διατὶ οἱ Τέκτονες συνέρχονται;

Α.' Επ.·. Συνέρχονται ὅπως συμβάλωσι ἵνα ἐπικρατήσῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἡ βασιλεία τοῦ ἀγαθοῦ.

Σεβ.·. Ἀδ.·. Β'. Ἐπ.·. πῶς οἱ Τέκτ.·. ἐργάζονται διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ μεγάλου τούτου ἔργου;

Β'. Ἐπ.·. Διὰ τῆς πειθοῦς καὶ τοῦ καλοῦ παραδείγματος.

Σεβ.·. Ἀδ.·. Α'. Ἐπ.·. ποῖον πρέπει νὰ ἦναι τὸ κύριον ἀντικείμενον τῆς διδασκαλίας τοῦ Τέκτ.·.

Α'. Ἐπ.·. Ὀφείλει νὰ διδάξῃ τὴν θείαν ἠθικήν, ἥτις συνοψίζεται εἰς τό· «Ὃ σὺ μισεῖς, ἑτέρῳ

μὴ ποιήσῃς» καὶ «ἔσο πρὸς τοὺς ὁμοίους σου οἷος θέλεις νὰ ὦσιν οἱ ἄλλοι πρὸς σέ».

Σεβ.·. Ἀδ.·. Β΄. Ἐπ.·. Ποία εἶναι ἡ δευτέρα ἀρχὴ ἡμῶν ;

Β΄. Ἐπ.·. Ἀγαπῶμεν καὶ βοηθῶμεν ἀλλήλους.

Σεβ.·. Ἀδ.·. Ρητ.·., ὑποδείξατε ἡμῖν ἄλλα τινὰ σημεῖα τῆς ἠθικῆς ἡμῶν.

Ρήτ.·. Τιμῶμεν καὶ δοξάζομεν τὸν Μ.·. Α.·. τῶν Κόσμων καὶ εὐχαριστοῦμεν Αὐτὸν διὰ τὰς πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίας Αὐτοῦ, πράττοντες τὸ καλὸν πρὸς τὸν πλησίον ἡμῶν. Θεωροῦμεν πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ἀδιακρίτως τάξεως καὶ φυλῆς, ἴσους πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν. Καταγινόμεθα ἀδιακόπως νὰ πατάσσωμεν τὴν φιλοδοξίαν, τὴν ἀλαζονείαν, τὰς πλάνας καὶ τὰς προλήψεις. Παλαίομεν κατὰ τῆς ἀμαθείας, τοῦ ψεύδους καὶ τοῦ φανατισμοῦ, ἅτινα εἶνε κυρία πηγὴ τῶν ἐπὶ γῆς κακῶν.

Συνιστῶμεν τὴν ἀμοιβαίαν δικαιοσύνην ὡς φύλακα τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων ἑκάστου, τὴν ἀνεξιθρησκείαν, ἥτις καθίστησι πάντα ἄνθρωπον κύριον τῆς συνειδήσεως καὶ διανοίας αὐτοῦ, τὴν ὑπομονήν, ἧς ἕνεκα ὑπομένομεν μετὰ καρτερίας τὸν πόνον, ὅταν αἱ κατ' αὐτοῦ δίκαιαι προσπάθειαι

ἡμῶν ὦσιν ἀνίσχυροι. Ἀγαπῶμεν πάντας τοὺς ἀνθρώπους ἀδιακρίτως. Ἀγαπῶμεν τὸν πλούσιον ὅπως τὸν πτωχόν, τὸν ἀσθενῆ ὅπως τὸν ἰσχυρόν, τὸν σοφὸν ὅπως τὸν ἀμαθῆ. Οἰκτείρομεν τὸν ἀποπλανηθέντα, οἱαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ θέσις αὐτοῦ, καὶ προσπαθοῦμεν, πάσῃ δυνάμει, νὰ ἐπαναφέρωμεν αὐτὸν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν, προσερχόμεθα δὲ μεθ' ὅλων τῶν δυνατῶν ἡμῖν μέσων ἀρωγοὶ εἰς τοὺς δυστυχοῦντας καὶ τεθλιμμένους.

Δι' ἡμᾶς αἱ τιμαί, αἱ ὑλικαὶ ἀπολαύσεις, οὐδὲν ἄλλο θέλγητρον ἔχουσιν, ἢ τὴν εὐχαρίστησιν ἣν ἀναγκαίως ἐπάγονται ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ θέσις αὐτοῦ ἐν τῷ βέβ.·. κόσμῳ.

Ὑφ' ἡμῶν πρὸ παντὸς ἄλλου ἐπιδιωκτέα καὶ συντηρητέα ἀγαθά εἰσὶν ἡ ὑπόληψις καὶ ἡ ἀγάπη τῶν ὁμοίων ἡμῶν, ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἀρετή, ἅτε παρέχουσαι εἰς τὴν ψυχὴν ἀπείρους ἠθικὰς ἀπολαύσεις.

Σεβ.·. — Ἀδ.·. Β.΄ Ἐπ.·.. ποῖαι εἶναι αἱ ἀπαραίτητοι ἰδιότητες τοῦ Τέκτ.·.

Β΄. Ἐπ.·. — Ἡ πίστις, ἥτις δίδει θάρρος καὶ ὁδηγεῖ πρὸς τὴν νίκην· ἡ ἐπιμονή, δι' ἧς ἀνατρέπεται πᾶν ἐμπόδιον· ἡ ἀφοσίωσις, ἥτ ς ἄγει ἡμᾶς πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀγαθοῦ ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ,

καὶ ἄνευ προσδοκίας ἄλλης ἀμοιβῆς πλὴν τῆς ἐκ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν αὐτῆς πηγαζούσης.

Σεβ.·. — Ἀδ.·. ἀνάδοχοι, Σεῖς μὲν γνωρίζετε τὰ τὸν βεβ.·. κόσμον συγκλονίζοντα κακά, ἡμεῖς δὲ Σᾶς ὑπεμνήσαμεν τὸ ἔργον τοῦ Τεκτονισμοῦ, καὶ ὑπεδείξαμεν ἀκολούθως τίνες εἰσὶν αἱ ἀπαραίτητοι ἰδιότητες τοῦ ἀληθοῦς Τέκτ.·. Ἐπιμένετε νὰ ζητῆτε τὴν εἰς τὸ ἡμέτερον Τάγμα εἴσοδον τοῦ Λυκιδέως τούτου;

Ἀνάδ.·. — Ἐπιμένομεν·

Σεβ.·. — Ὑπόσχεσθε νὰ ἀκολουθῆτε αὐτὸν ἀγρύπνως ἐν τῷ βεβ.·. κόσμῳ, νὰ φροντίζητε ὅπως ἀνατραφῇ ὡς ἁρμόζει εἰς ἀγαθὸν καὶ ἄξιον υἱὸν Τέκτ.·. καὶ νὰ ἐντυπώνητε ἀπὸ τῆς παιδικῆς αὐτοῦ ἡλικίας εἰς τὸν νοῦν του τὰς ἀρχὰς καὶ ἀρετὰς τοῦ ἡμετέρου Τάγμ.·.

Ἀνάδ.·. — Μάλιστα, Ἀδ.·. Σεβ.·.

Σεβ.·. — Ὑπισχνεῖσθε ἐπίσης, ἀντ' αὐτοῦ, ὅτι οὗτος θὰ καταγίνηται διαρκῶς νὰ κατανικᾷ τὰ πάθη του, ὅτι θὰ ἀσπασθῇ μετὰ ζέσεως τὸν σκοπὸν καὶ τοὺς νόμους ἡμῶν, ὅτι δὲν θὰ διαφθαρῇ ποτε ὑπὸ δολίων συμβουλῶν, κακῶν σχέσεων καὶ ἐπιβλαβῶν παραδειγμάτων, καὶ ὅτι θὰ ἦναι πάντοτε πρόθυμος νὰ

θυσιάζῃ τὸ ἀτομικὸν αὐτοῦ συμφέρον ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ;

Ἀνάδ.·. — Ὑποσχόμεθα.

Σεβ.·. — Ἄς υἱοθετηθῇ κατὰ τὴν θέλησιν ἡμῶν. (Ὁ Σεβ.·. τίθεται παρὰ τὸν βωμόν, τὸ δὲ παιδίον ἀπέναντι αὐτοῦ· θίγει τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ παιδίου). Ὀξυνθήτω ἡ ὅρασίς σου, ὅπως ἀνακαλύψῃ τὸ κακὸν καὶ πολεμήσῃ αὐτό, καὶ ὅπως εὕρῃ τὴν ὁδὸν τῆς εὐτυχίας, εἰς ἣν θὰ καθοδηγήσῃ τοὺς ὀφθαλμούς σου.

(Ἅπτεται τῶν ὤτων). Ἀνοιγήτωσαν τὰ ὦτά σου, ὅπως ἀκούσωσι τῆς φωνῆς τοῦ Θεοῦ, ἐντέλλοντος εἰς τὰ τέκνα τῆς γῆς «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, βοηθεῖτε ἀλλήλους».

(Δίδων μέλι). Μόνον γλυκεῖς ὡς τὸ μέλι τοῦτο, λόγους ἄς ἐκφέρῃ τὸ στόμα σου· ἡ συκοφαντία καὶ ἡ ὀργὴ ἄς μὴ τὸ ῥυπάνωσί ποτε δι' ὑβριστικῶν λέξεων, ἐξ αὐτοῦ ἄς ἐξέρχωνται μόνον ἀλήθειαι ὠφέλιμοι εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἡ δὲ γλῶσσά σου ἄς μὴ προφέρῃ ποτὲ κατὰ τῶν ὁμοίων σου φράσεις δεσποτείας, ἐκδικήσεως καὶ περιφρονήσεως.

(Διαβρέχων τὰς χεῖρας ἄς σπογγίζει ὁ Τελετ.·.) Αἱ χεῖρές σου ἄς μένωσι πάντοτε καθαραί. Εἴθε οὐδέποτε νὰ ἐπιτιμηθῶσιν ὡς ὑπεξαιρέσασαι ἀλλότριον

κτῆμα, οὐδὲ νὰ χαράξωσι γραμμὰς ἐπιβλαβεῖς εἰς τὸν πλησίον σου ἢ ἀντικειμένας εἰς τοὺς ἡμετέρους νόμους, οὐδὲ νὰ χύσωσι τὸ αἷμα τοῦ πλησίου σου. Ἀπόκρουσον μετὰ φρίκης τὴν μονομαχίαν ὡς παράλογον καὶ βάρβαρον ἕξιν, ἥτις φονεύει τὸν ἀθῷον καὶ τίθησιν ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ὑψίστην δικαιοσύνην.

(Δίδων οἶνον). Ὁ οἶνος οὗτος, σύμβολον δυνάμεως, ἂς δωρήσῃ εἰς τὴν ψυχήν σου τὸ θάρρος, ὅπως ἀνθίσταται εἰς τὰς ἀποπλανήσεις καὶ ἐγκαρτερῇ εἰς τὰς δυστυχίας, καὶ ἂς σοὶ ἐμπνεύσῃ τὸν διακαῆ καὶ ἔμμονον ζῆλον τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τὴν σοφίαν τοῦ Μεγ.·. ἡμῶν Διδ.·. Σολομῶντος.

(Παραγγέλλει ὅπως αναλάμπῃ ἐξακολουθητικῶς ἐκ τοῦ ἐν τῷ βωμῷ θυσιαστηρίου μεγάλη λάμψις). Τὸ ἱερὸν πῦρ ἂς σὲ θερμάνῃ καὶ ἂς σὲ καθάρῃ, ἡ διάνοιά σου ἂς ἀναπτυχθῇ ἵνα δεσπόζῃ πάντοτε τῆς ὕλης, ἡδοναί σου δ' ἔστωσαν αἱ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος. Εἴθε νὰ ἦσαι ἀείποτε εὐτυχὴς ἐφόσον ἡ εὐτυχία εἶναι ἀρεστὴ εἰς τὸν ἄνθρωπον.

(Περιβάλλων αὐτὸν τὸ περίζωμα). Περιβλήθητι ἀπὸ τοῦδε τὸ σημεῖον τῆς ἐργασίας. Μέμνησο πάντοτε ὅτι ἡ ἐργασία εἶνε ἀπότισις ὀφειλῆς πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ὅτι ὁ ἀργὸς ὁ μὴ ἀποτίων αὐτὴν ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὴν κυψέλην μέρος μὴ ἀνῆκον αὐτῷ.

Ἀγαπητὸν τέκνον, ἡ ἐργασία, θυγάτηρ τῆς εὐφυΐας, τῆς γνώσεως καὶ τῆς μελέτης, εἶναι εἷς τῶν κυριωτέρων χαρακτήρων τῆς ἀνθρωπότητος. Δι' αὐτῆς ὁ ἄνθρωπος παλαίει πρὸς τὴν φύσιν, δαμάζει αὐτήν, τὴν βελτιοῖ ἢ τὴν ἐξωραΐζει ἐν τοῖς πλείστοις τῶν ἔργων. Ἀγάπα λοιπόν, φίλτατον τέκνον, τὴν ἐργασίαν, ἥτις εἶναι φύλαξ τῶν ἠθῶν, σωτηρία τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ ἀπόλαυσις τοῦ πνεύματος. Ἡ ἐργασία εἶναι τὸ καλύτερον θυμίαμα, ὅπερ δύνασαι νὰ προσφέρῃς εἰς τὸν Θεόν. Ἐργαζόμενος τιμᾷς καὶ εὐχαριστεῖς Αὐτὸν διὰ τὰ εὐεργετήματα αὐτοῦ.

(Λαμβάνει τὸν ἄρτον). Ἔστω ὁ ἄρτος παράστασις συμβολικὴ καὶ πραγματικὴ τῶν δύο εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀναγκαίων τροφῶν, τῆς πνευματικῆς καὶ τῆς ὑλικῆς.

Μετὰ τὴν ἐργασίαν καὶ τὸν κάματον τῆς ἡμέρας ὀφείλομεν πάντοτε νὰ ρίπτωμεν τὸ βλέμμα περὶ ἡμᾶς καὶ παρατηρῶμεν μὴ δυστυχής τις θρηνῇ. Ὁ ἀγαθὸς ὀφείλει νὰ δίδῃ ταχέως εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τὴν ἀπαιτουμένην βοήθειαν. Γένοιτο λοιπὸν οὕτω. Ὁ ἄρτος οὗτος ἂς διανεμηθῇ ἐπ' ὀνόματί σου εἰς ἐκείνους, οἵτινες σὲ βοηθοῦσι σήμερον, ἢ

δὲ διανομὴ αὕτη ἔστω παράδειγμα τῆς ἀδελφότητος καὶ ἀλληλεγγύης, ἥτις ὀφείλει νὰ ἑνώσῃ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

(Δίδει τὰ χειρόκτια). Λάβε τὰς χειρῖδας ταύτας, ὡς ἔμβλημα κοσμιότητος· ἡ λευκότης αὐτῶν ἂς συμβολίζῃ ταὐτοχρόνως τὴν ἁγνότητα, τὴν αἰδῶ, καὶ τὴν ἀθῳότητα, αἵτινες εἶναι ὁ κλῆρος τῆς σῆς νεότητος· εἴθε δε νὰ διατηρήσῃς ταύτας ἐπὶ μακρόν.

(Ἀσπαζόμενος τὸν Λυκιδέα ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ τῶν παρειῶν). Λάβε τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰρήνης. Ἔστω σοι οὗτος γλυκὺς καὶ πάντοτε τὰ χείλη σου τοιοῦτον ἂς δίδωσιν. Οἱ ἀνάδοχοί σου ἂς σὲ ἀσπασθῶσιν ἐπίσης εἰς ἔνδειξιν τῆς πρὸς σὲ ἀφοσιώσεως αὐτῶν. (Οἱ ἀνάδοχοι ἀσπάζονται τὸν Λυκιδέα, ὁ δὲ Σεβ.·. ἐπαναλαμβάνει) Ἀδ.·., ὄρθιοι, τὰ ξίφη ἀνὰ χεῖρας.

Ἀνάδοχοι, ὀμνύετε, ἐξ ὀνόματος τοῦ Λυκιδέως, ἐπὶ τοῦ βιβλίου τῆς Σοφίας καὶ ἐπὶ τοῦ ξίφους, συμβόλου τιμῆς, ὅτι αὐτὸς θέλει θρησκευτικῶς ἀσκεῖ τὴν ἀρετὴν καὶ τηρεῖ τοὺς Τεκτ.·. νόμους;

Ἀναδ.·. — Ὀμνύομεν.

Σεβ.·. — (Ἐπιθέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Λυκιδέως). Εἰς Δ.·. Τ.·. Μ.·. Α.·. Τ.·. Σ.·., ἐν ὀνόματι καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα (τὸν τίτλον τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς), δυνάμει τῶν ἐξουσιῶν δι᾽ ὧν περιβέ-

βλημαι, σὲ ἀνακηρύττω καὶ προσαγορεύω Λυκιδέα τῆς Σ.·. Σ.·. ὑπ᾽ ἀριθ......... ἐν Ἀν.·. καὶ προσκαλῶ πάντας τοὺς Ἀδ.·. νὰ σὲ ἀναγνωρίζωσιν ὡς τοιοῦτον καὶ νὰ σοὶ χορηγῶσι βοήθειαν καὶ προστασίαν εἰς πᾶσαν περίστασιν.

Ἀδ.·. Τελετ.·. ὁδηγήσατε τοὺς Ἀδ.· ἀναδόχους καὶ τὸν Λυκιδέα μεταξὺ τῶν δύο στηλῶν.

Ἀδ.·. Α′ καὶ Β.′ Ἐπ.·. καλέσατε τοὺς Ἀδ.·. τῶν Στηλῶν ὑμῶν ὅπως τοῦ λοιποῦ ἀναγνωρίζωσι καὶ προσαγορεύωσι τὸ τέκνον τοῦτο Λυκιδέα, ἑνωθῶσι δὲ μεθ᾽ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ ἵνα χειροκροτήσωμεν τὴν υἱοθεσίαν αὐτοῦ. Μετ᾽ ἐμοῦ, Ἀδελφοί, διὰ τῆς χειροκρουσίας. (Εἷς τῶν ἀναδόχων καλύπτει, διὰ τὸν Λυκιδέα, τὴν χειροκρουσίαν).

Ἀδ.·. Τελετ.·. τοποθετήσατε τοὺς Ἀδ.·. τούτους ἐν τῇ Στήλῃ τοῦ Βορρᾶ.

Ἀδ.·. Ρήτ.·. ἔχετε τὸν λόγον.

(Μετὰ τοῦτο)

Σεβ.·. — Ἀδ.·. Τελετ.·. τοποθετήσατε μεταξὺ τῶν δύο Στηλῶν τὸν Λυκιδέα, τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς φίλους αὐτῶν, οἵτινες δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν Σ.·. Στ.·. (Τούτου γενομένου ὁ Α.·. Ἐπ.·. πληροφορεῖ τὸν Σεβ.·.)

Σεβ.·. — Ἀδ.·., ὄρθιοι καὶ τὰ ξίφη ἀνὰ χεῖρας.

Εἶτα διὰ καταλλήλου προσφωνήσεως ὁ Σεβ.·. εὐχαριστεῖ θερμῶς τοὺς παρευρεθέντας, οἵτινες διὰ τῆς παρουσίας των συνέβαλον εἰς τὴν λαμπρότητα τῆς τελετῆς. Παραγγέλλει δὲ τὸν Τελετ.·. ὅπως ὁδηγήσῃ τούτους ἐκτὸς τοῦ Ναοῦ. Μετὰ τὴν ἔξοδον αὐτῶν αἱ ἐργ.·. ἐπαναλαμβάνονται.

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

("Ορα Τυπικὸν Α.΄ Βαθμ.·. σελ.·. 50)

Γ΄.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΣΥΖΥΓΙΚΗΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ

ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

Ὁλόκληρος ἡ Στοὰ κοσμεῖται δι᾽ ἀνθέων καὶ φύλλων.

Ὁ Βωμὸς καὶ αἱ ἕδραι τῶν Ἀξιωματικῶν κοσμοῦνται ὡσαύτως δι᾽ ἀνθέων.

Ἕκαστος Ἀδ.·. φέρει ἐπὶ τῆς κομβιοδόχης ἄνθος καὶ ταινίαν κυανῆν, οἱ ἀξιωματικοὶ δύο ταινίας καὶ ὁ Τελετάρχης ἀνθοδέσμην καὶ τρεῖς ταινίας. Πάντες φέρουσι λευκὰς χειρῖδας.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ εὑρίσκεται Τράπεζα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀργυροῦς δίσκος καὶ ἐπ᾽ αὐτοῦ δύο ἀρραβῶνες, ἄνθη καὶ δοχεῖον διὰ τὴν καῦσιν ἀρωμάτων, καὶ πρὸ αὐτῆς καθίσματα διὰ τοὺς νεονύμφους.

Ἐντὸς τοῦ Ναοῦ εὑρίσκονται ἀνηρτημέναι αἱ ἑξῆς δύο ἐπιγραφαί:

Εἴθε αἱ δύο καρδίαι ὑμῶν νὰ συμφωνῶσι καὶ ζῶσι πάντοτε ἐν τῇ ἐλπίδι! Ἡ ἀμοιβαία συγκατάθεσις πρὸς κοινὴν συμβίωσιν εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ γάμου.

Μεταξὺ συζύγων δὲν ὑπάρχει οὔτε κύριος οὔτε ὑπηρέτης· ὁ ὑμέναιος δέον νὰ μὴ μεταβάλλῃ τὴν φύσιν τῶν νόμων τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀγάπης.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Αἱ ἐργασ.·. ἄρχονται κανονικῶς (σελ.·. 14 Τυπ.·. Α.´ Συμβ.·. Βαθμ.·.) ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά, εἰσάγονται αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν Ἐργαστ.·. καὶ οἱ Ἐπισκέπται, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ ἀλληλογραφία.

Μεθ᾽ ὃ ὁ Σεβ.·. κρούει ἅπαξ καὶ λέγει:

Σεβ.·. — Ἀδ.·. Α´. καὶ Β´. Ἐπ.·., ἀγγείλατε ὅτι αἱ ἐργασ.·. ἀναστέλλονται.

Εἰσέρχονται ἀκολούθως οἱ γονεῖς καὶ οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τῶν συζύγων. Τούτους προσαγορεύει ὁ Σεβ.·. καὶ προκαλεῖ ὑπὲρ αὐτῶν τετραπλῆν χειροκρουσίαν.

Εὐθὺς ὡς οἱ ἐπισκέπται καταλάβωσι τὰς θέσεις αὐτῶν, ὁ Τελετ.·. διανέμει ἐκ μέρους τοῦ Σεβ.·. ἄνθη ἢ μικρὰς ἀνθοδέσμας δεδεμένας διὰ μακρῶν μεταξίνων κυανῶν ταινιῶν. Ὁ Σεβ.·. κρούει ἀκολούθως τὴν σφῦραν ἅπαξ καὶ λέγει:

Σεβ.·. — Σεβασταί μοι. Κυρίαι καὶ Κύριοι, Φιλτ.·. Ἀδ.·. σκοπὸς τῆς συγκεντρώσεως ταύτης εἶναι νὰ δεχθῶμεν συζυγικὸν ζεῦγος τὸ ὁποῖον ἤδη ἡνώθη συμφώνως πρὸς τοὺς Νόμους.

Τὸ πνεῦμα τῆς ἑνώσεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης, τὸ πηγάζον ἐκ τοῦ Τάγματος καὶ ἐκ τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν, δύναται τὰ μέγιστα νὰ συντείνῃ ὅπως διατηρηθῇ ἀχώριστον τὸ ζεῦγος τοῦτο καὶ ἐν ὁμονοίᾳ.

Ὅθεν ἡ μεσολάβησις ἡμῶν δύναται νὰ καταστῇ πρᾶξις ὑψίστης κοινωνικῆς ἀξίας, καθ' ὅτι ὁ Τεκτ.·. γάμος εἶναι ἡ ἀναγέννησις τῆς γυναικός, ἡ δὲ ἀναγέννησις τῆς γυναικὸς σημαίνει τὴν ἀναγέννησιν τῆς κοινωνίας.

Διὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους ἂς συγχαρῶμεν ἡμᾶς αὐτοὺς διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ζεύγους τούτου γενομένην ἐκλογὴν τῆς ἀδελφικῆς ὑμῶν ἐπεμβάσεως.

Ἀληθῶς πόσα αἰσθήματα δὲν ἐμπνέουσιν αἱ ἡμέτεραι τελεταί!

Ὅθεν παρακαλῶ ὑμᾶς πάντας ὅπως ἐπιστήσητε εἰς τὰς καθιερώσεις ταύτας ἅπασαν τὴν ὑμετέραν προσοχήν.

(Κρούει ἅπαξ διὰ τῆς σφύρας)

Ἀδ.·., ὄρθιοι, τὸ ξίφος εἰς τὴν δεξιάν.

ΕΠΙΚΛΗΣΙΣ

Μεγ.·. Ἀρχ.·. τοῦ Συμπ.·. Σὺ ὁ ποιήσας τὴν γῆν καὶ τοὺς κόσμους οἵτινες κινοῦνται καὶ λάμπουσιν εἰς τὸ ἄπειρον, Σὺ ὁ δημιουργήσας τὸν Ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα, Σὺ ὁ ἐγχαράξας ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ πάντων τῶν ἄλλων πλασμάτων Σου, τὸν Νόμον τῆς ἀγάπης, τῆς ἑνώσεως καὶ τῆς προόδου, νόμον ὅστις μέλλει νὰ χρησιμεύσῃ αὐτοῖς ὡς ὁδηγὸς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐτυχίας, δὸς εἰς ἡμᾶς νὰ κατανοήσωμεν τὸν ὑπέρτατον τοῦτον Νόμον. Προσερχόμενοι νῦν ταπεινῶς ὅπως Σοὶ ἐπιδείξωμεν νέον δεῖγμα ἀγάπης, παρουσιάζομεν εἰς τὴν λατρείαν τῆς ἀληθείας συζύγους οὓς ἐκτιμῶμεν καὶ ἀγαπῶμεν. Κατάπεμψον, ἱκετεύομεν, μέχρις ἡμῶν μίαν τῶν ἀκτίνων τῆς ἀπείρου Σου διανοίας, ὅπως τὰ παραγγέλματα καὶ αἱ εὐχαὶ ἡμῶν ὦσιν ἡ ἔκφρασις τῆς ὑψίστης θελήσεώς Σου!

Ἡ ἀκτὶς αὕτη ἂς παρασταθῇ διὰ τῆς φλογὸς ταύτης (ἀνάπτει τὸ πύραυνον, τοῦ ὁποίου ἡ φλὸξ διατηρεῖται καθ' ὅλην τὴν τελετήν), ἣ συμβολίζει τὴν ἁγνότητα καὶ ἂς ἐπεκταθῇ ἐφ' ὅλων ἡμῶν καὶ ἐκείνων οἵτινες προσέρχονται εἰς τὸν Ναὸν τοῦτον, ὅπως λατρεύωσι τὸν νόμον Σου!

Μεγ.·. Ἀρχ.·. τοῦ Συμ.·. δέξαι εὐμενῶς τὰς εὐχὰς ἡμῶν καὶ ἔμπνευσον ἡμᾶς !

Πάντες οἱ Ἀδ.·. — Γένοιτο !

Σεβ.·. Ἀδ.·.. Ἀναλάβατε τὰς θέσεις ὑμῶν.

(Κρούεται ἐξωτερικῶς ἡ θύρα τετράκις).

Α΄. Ἐπ.·. — Σεβ.·. Διδ.·., κρούεται ἡ θύρα!

Σεβ.·. — Τίς ὁ κρούων οὕτως ;

Ὁ Δοκιμ.·. εἰδοποιεῖ τὸν Β΄. Ἐπ.·. καὶ οὗτος τὸν Α΄.·. ὅστις εἰδοποιεῖ τὸν Σεβ.·.

Α΄. Ἐπ.·. — Σεβ.·. Διδ.·., οἱ κρούοντές εἰσι σύζυγοι οἵτινες ἑνωθέντες κατὰ τὸν Νόμον, ἔρχονται ὅπως ζητήσωσι Τεκτ.·. ἀναγνώρισιν τῆς ἑνώσεως αὐτῶν.

Σεβ.·. — Ἀδ.·. Επ.·., ἐρωτήσατε τὰ ὀνόματα τῶν συζύγων, ὡσαύτως δὲ τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὸν Τεκτ.·. βαθ.·. τοῦ συζύγου.

Ἀδ.·. Τελετάρχ.·., προσλαβόντες τρεῖς Ἀδ.·. φέροντας ἀστέρας, συνοδεύσατε τοὺς νεονύμφους μέχρι τοῦ Βωμοῦ, ἐν ᾧ οἱ Ἀδ.·. τῶν Στηλ.·. θέλουσι σχηματίσει τὴν προστατευτικὴν ἁψῖδα κατὰ τὴν διάβασιν αὐτῶν. Παρακαλῶ ὡσαύτως τοὺς Ἀδ.·. τοὺς κοσμοῦντας τὴν Ἀνατ.·. ὅπως ἐγερθῶσι καὶ ἔχωσι τὸ ξίφος εἰς τὴν δεξιάν, ὡς δεῖγμα τοῦ σεβασμοῦ ὃν ἔχει ὁ Τεκτ.·. πρὸς τὸν συζυγικὸν δεσμόν.

Οἱ δύο Ἐπ.·. θέλουσιν ἐκτελεῖ κρούσεις τῶν σφυρῶν αὐτῶν ἀλλεπαλλήλως ἐκ τεσσάρων ἰσοχρόνων κρούσεων. Εὐθὺς ὡς οἱ νεόνυμφοι φθάσωσι πρὸ τοῦ Βωμοῦ, καταπαύουσιν αἱ κρούσεις, πάντες δὲ ἀναλαμβάνουσι τὰς θέσεις των.

Σεβ.·. — Ἀδ.·. τί αἰτεῖτε ;

Ὁ σύζυγος. — Σεβ.·. Διδ.·., μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου ἡμῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς Νόμους, θὰ λογιζώμεθα εὐτυχεῖς δεχόμενοι ὡσαύτως τὴν Τεκτ.·. καθιέρωσιν τῆς ἑνώσεως ἡμῶν καὶ τὴν Ἀδ.·. κύρωσιν τῆς Στ.·. μου.

Σεβ.·. — Καλῶς ἤλθατε! Ἐπαινοῦμεν καὶ εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς διότι ἐσκέφθητε νὰ ποιήσητε ἔκκλησιν εἰς τὰς τελετὰς ἡμῶν καὶ εἰς τὰ ἀδ.·. ἡμῶν αἰσθήματα. Παρακαλῶ καθήσατε πάντες.

Δὲν ἀγνοεῖτε ποσῶς ὅτι ἡ ἕνωσις ὑμῶν εἶναι συγχρόνως πρᾶξις θρησκευτικὴ καὶ κοινωνική. Ὅθεν ἐντείνατε τὴν προσοχὴν ὑμῶν εἰς τὰς ἀδ.·. ἡμῶν παροτρύνσεις καὶ εἰς τὰς σκέψεις ἃς ἐμπνέει εἰς τὸν Τεκτ.·. ἡ σπουδαιότης τῆς τελετῆς ταύτης.

Νυμφεύεσθαί ἐστι τὸ ἐκλέγειν μετὰ κρίσεως, κατόπιν ἀμοιβαίας κλίσεως καὶ ἄνευ ἐπικρατήσεως τοῦ συμφέροντος, μίαν γυναῖκα ἥτις καὶ αὕτη ἐξελέξατο

ὑμᾶς. Δὲν λέγεται νυμφεύεσθαι τὸ λαμβάνειν γυναῖκα διὰ τὰ πλούτη αὐτῆς, τοῦτο εἶναι κερδοσκοπία, ἐμπορεία καὶ πρᾶξις ἣν ἀποδοκιμάζει ὁ φυσικὸς Νόμος καὶ ὁ Ἔρως.

Ὁ γάμος εἶναι συμφωνία αἰσθημάτων καὶ ἀγάπης δι' ἧς ἀμφότεροι οἱ σύζυγοι, καὶ ἑκάτερος διὰ τοῦ ἑτέρου, κηρύσσονται δημοσίως ἀπηλλαγμένοι, τῶν στενοχωριῶν τῆς καρδίας. Συνάψαντες τὴν συμφωνίαν ταύτην ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν οἰκογενειῶν καὶ τῶν φίλων ὑμῶν, θὰ ἀποτελέσητε μεταξὺ ὑμῶν καὶ τῶν μελλόντων τέκνων ὑμῶν ἓν σύνολον κοινωνικὸν καὶ ἀλληλέγγυον, εἰκόνα δηλ. καὶ ἀδιάσπαστον μέρος τῆς μεγάλης οἰκογενείας.

Ἄνευ τοῦ γάμου δὲν ὑπάρχει σύστημα κοινωνικόν, διότι οὗτος δικαίως θεωρεῖται ὡς ἡ ἀληθὴς θρησκεία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἕνεκα δ' αὐτοῦ τοῦ λόγου ὁ γάμος εἶναι κοινωνικὴ ἀνάγκη, ἀπαραίτητος διὰ τὰ τέκνα, ἅτινα θὰ ὦσιν ἡ γλυκεῖα ἐξέλιξις τοῦ ἐγὼ εἰς ἕκαστον ὑμῶν.

Πᾶσα κατὰ τοῦ γάμου προσβολή, εἶναι προσβολὴ κατὰ τῆς κοινωνίας. Ὅσῳ περισσότεροι νυμφεύονται εἰς χώραν τινά, κατὰ τοσοῦτον τὰ ἐγκλήματα ἐλαττοῦνται. Ὁ γάμος καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ἐναρετώτερον καὶ σοφώτερον διότι ὁ οἰκογενειάρχης δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐρυθριᾷ πρὸ τῶν τέκνων αὐτοῦ, φοβούμενος μὴ καταλίπῃ εἰς αὐτὰ ὡς κληρονομίαν τὴν αἰσχύνην.

Φιλτ.·. Ἀδ.·., εἶναι ἀνάγκη οἱ σύζυγοι νὰ ἔχωσι τὴν συζυγικὴν πίστιν, δηλονότι νὰ ἔχωσι τὴν βεβαίαν πεποίθησιν περὶ τῆς ἀμοιβαίας ἀξιοπρεπείας, ἥτις ἀνυψοῖ ὑπεράνω τῶν αἰσθήσεων καὶ καθιστᾷ ὑμᾶς ἱερωτέρους καὶ προσφιλεστέρους ἀλλήλοις.

Διὰ τοῦ γάμου ἡ γυνὴ γίνεται ἐνεργὸν μέλος τοῦ κοινωνικοῦ σώματος. Ἡ δὲ τελετὴ τοῦ γάμου εἶναι ἡ καθιέρωσις ἥτις καθιστᾷ αὐτὴν ἱερὰν καὶ σεβαστὴν εἰς τοὺς συμπολίτας αὐτῆς.

Ὁ σύζυγος εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς κοινότητος· ὁ ἀγαπῶν συγχρόνως διὰ τῶν αἰσθήσεων, διὰ τοῦ πνεύματος καὶ διὰ τῆς συνειδήσεως.

Σύζυγε, ἀγαπᾶτε τὴν σύζυγον ὑμῶν ἵνα καταστῆτε ἀμφ τεροι εὐτυχεῖς οἱ νόμοι τοῦ γάμου εἰσὶ γλυκεῖς δι' ὅσους ἀγαπῶνται.

Ἐὰν ἐπιθυμῆτε νὰ διατηρήσητε τὴν εἰρήνην ἐν τῷ οἴκῳ ὑμῶν, Σεῖς μέν, ἄνερ, φέρεσθε πρὸς τὴν σύζυγον ὑμῶν ὡς θὰ ἐπεθυμεῖτε νὰ ἐφέρετο αὕτη πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ἦσο ἡ σύζυγος· Σεῖς δέ, γύναι, συμ-

περιφέρεσθε πρὸς τὸν σύζυγον ὑμῶν ὅπως θὰ ἐπεθυμεῖτε νὰ ἐφέρετο πρὸς ὑμᾶς ἡ σύζυγος ὑμῶν, ἐὰν ἦσο ἀνήρ.

Παρὰ τῷ ἀνδρὶ καὶ τῇ γυναικὶ ὁ γάμος μεταβάλλει τὸ πρόσκαιρον θέλγητρον τοῦ ἔρωτος εἰς ἱερὰν καὶ διαρκῆ ἕνωσιν ἥτις διπλασιάζει αὐτούς.

Ὁ γάμος χειραφετεῖ τὸν νέον καὶ τὴν νέαν, καθιστᾷ αὐτοὺς ἀνεξαρτήτους καὶ ἐλευθέρους ὅπως ἀναπτύξωσι τὴν φύσιν καὶ τὰ χαρίσματα αὐτῶν. Ἐν τούτοις ὅμως ἡ ἕνωσις τῶν δύο τούτων ὄντων πρέπει νά τείνῃ διαρκῶς πρὸς τὴν ἑνότητα τῶν σκέψεων καὶ τῆς εὐτυχίας, αἱ ὁποῖαι ζωογονοῦσι δύο ψυχὰς καὶ δύο καρδίας ἀγαπωμένας. Τὸ δ' αἴσθημα καὶ ὁ ὀρθὸς νοῦς οἵτινες συντελοῦσιν εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ κοινωνικοῦ τούτου φαινομένου, συμβάλλουσιν ὡσαύτως ἵνα ἐννοήσωσιν οἱ δύο σύζυγοι ὅτι ἑνούμενοι ψυχῇ τε καὶ σώματι, χάνουσιν ἀμφότεροι μέρος τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας των ὑπὲρ ἀλλήλων, καὶ ὅτι ἡ ἀμοιβαία αὕτη παραχώρησις ἐνισχύει τὴν ἠθικὴν ἰσχὺν ἑνὸς ἑκάστου τούτων καὶ ἀποκαθιστᾷ τὴν ἰσορροπίαν.

Ἐπειδὴ δέ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὁ σύζυγος εἶναι μᾶλλον ἡλικιωμένος τῆς γυναικὸς καὶ συνεπῶς ἔχει μεγαλυτέραν γνῶσιν τοῦ κόσμου καὶ περισσοτέραν

πεῖραν τῆς συζύγου αὐτοῦ, ὀφείλει οὗτος νὰ ἦναι ὁ ὁδηγός της καὶ ὁ ἐπιεικὴς αὐτῆς μέντωρ, οὐχὶ δὲ ὁ δεσπότης αὐτῆς.

Ἄλλοτε πάλιν ὅταν τὸ πνεῦμα τῆς γυναικὸς συμβῇ νὰ ἦναι ἀνώτερον τοῦ ἀνδρός, τότε οὗτος ὀφείλει νὰ ἀκολουθῇ τὰς προβλέψεις τῆς συζύγου, χωρὶς νὰ διστάζῃ ἢ μετανοῇ. Καὶ ὅμως εἰς πᾶσαν σπουδαίαν ὑπόθεσιν οὐδεμία πρέπει νὰ ληφθῇ ἀπόφασις πρὶν ἢ καὶ οἱ δύο ὁμοῦ ἐξετάσωσι καλῶς τὰ πράγματα. Ἐν τοιαύτῃ συζυγικῇ ἑνώσει δὲν ἄρχει οὔτε ὁ ἀνήρ, οὔτε ἡ γυνή, ἀλλ' ἡ φρόνησις, ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ εὐτυχία.

Κατὰ καθῆκον ὑπομιμνήσκομεν εἰς τοὺς συζύγους ὅτι τὰ τέκνα, ἅτινα ὁ Μέγας Ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος χαρίζει αὐτοῖς, δὲν ἔρχονται εἰς τὸν κόσμον μόνον πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν γονέων. Ἐὰν ταῦτα ἦναι ἡ ἐλπὶς καὶ ἐνίοτε τὸ καύχημα τῶν οἰκογενειῶν, οὐδέποτε οἱ γονεῖς δικαιοῦνται νὰ λησμονῶσι ὅτι δι' αὐτῶν ἡ Πατρὶς συνεχίζεται. Τὰ τέκνα ταῦτά εἰσιν, ἅμα τῇ γεννήσει αὐτῶν, μέλη τῆς μεγάλης ἀνθρωπίνης οἰκογενείας, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πρέπει νὰ λάβωσι, βραδύτερον, τὴν ἀνάλογον πρὸς τὸ μέλλον καὶ τὴν

εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος, παίδευσιν. Μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἡ πατρότης καὶ ἡ μητρότης ἔχουσιν ὑποχρεώσεις.

Ἐλέχθη, καὶ δικαίως, ὅτι ὁ γάμος εἶναι τὸ μέγα κοινωνικὸν πρόβλημα, ἀλλ᾽ ὁσάκις οὗτος εἶναι ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὰς Τεκτ.·. ἀρχάς, δύναται νὰ μεταβάλλῃ τὸν κόσμον, καὶ νὰ καθίσταται ἕνωσις διαρκὴς καὶ ἀδιάλυτος.

Ὁ Τεκτ.·. κῶδιξ ὁ ὁρίζων τὰ καθήκοντα τοῦ Τεκτ.·. πρὸς τὸ ὑπέρτατον ὄν, πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ πρὸς τὸν ἑαυτόν του, ὁρίζει ὁμοίως καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς συζύγου καὶ πατρός.

Ὅπως ὅμως ὁ συζυγικὸς δεσμὸς ἀποδώσῃ ὁλόκληρον τὸ ὑπὸ τῆς κοινωνίας ἀναμενόμενον ἀγαθόν, εἶναι ἐπάναγκες ὅπως ἡ γυνὴ λάβῃ οἵαν ἠθικὴν παίδευσιν ἀποκτᾷ ὁ ἀληθὴς Τέκτων διδασκόμενος καὶ ἀσκῶν τὴν ἀρετήν.

Εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως ἡ σύζυγος, ἐπί τινα χρόνον, φωτισθῇ ὑπὸ τοῦ φωτὸς ἐκείνου δι᾽ οὗ δύναταί τις νὰ διακρίνῃ τὸ ἀληθὲς ἐκ τοῦ ψευδοῦς, τὴν ἀλήθειαν ἐκ τῆς πλάνης. Τὸ φῶς δὲ τοῦτο διαλύει τὰ σκότη τῶν προλήψεων, καταδεικνύει

ματαίους τοὺς προτέρους φόβους, καὶ ἀντικαθιστᾷ τὰς ἐσφαλμένας, ψευδεῖς ἢ ἀνοήτους δοξασίας, διὰ γνώσεων ὀρθῶν, ἀλαθήτων καὶ εὐλήπτων εἰς τὴν διάνοιαν καὶ τὴν συνείδησιν, διὰ γνώσεων βασιζομένων ἐπὶ τῆς φύσεως καὶ μεταβαλλουσῶν τὸ ἀνθρώπινον εἰς θεῖον.

Οὕτως εὐθὺς ὡς ἡ γυνὴ ἀπελευθερωθῇ τῶν δεσμῶν τῆς κληρονομικῆς ἀμαθείας, καὶ ἀπαλλαγῇ πάντων τῶν κοινωνικῶν κακῶν, ὁ γάμος θέλει παύσει τοῦ νὰ ἦναι ζυγός· ἡ δὲ ἀγάπη, ἡ ἀμοιβαία εἰλικρίνεια, πίστις, καὶ ἀφοσίωσις θὰ πηγάζωσι πᾶσαι ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος, ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ψυχῆς, ἐκ τῆς ἑνωτικῆς ἀμφοτέρων καρδίας Οὐδὲν τότε θὰ δυνηθῇ νὰ διαταράξῃ τὸν εὐδαίμονα βίον, καθ᾽ ὃν ἐργασία καλῶς καταμεριζομένη προσδίδει ἰδιαίτερον θέλγητρον. Τὰ τέκνα ἅτινα αὐξάνουσι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξασκήσεως τοιαύτης ἠθικῆς, θέλουσιν ἀντιληφθῇ ταχύτερον καὶ καλλίτερον πῶς ν᾽ ἀποταμιεύσωσι τὰς ἀληθείας, ἃς ἀγνοοῦσι.

Σύζυγοι, διδάσκετε τὰς γυναῖκας ὑμῶν· διότι θέλετε τοιουτοτρόπως καταστῆ εὐτυχεῖς καὶ θέλετε καταστήσει εὐτυχῆ τὸν κόσμον.

Ἡ γυνὴ παριστᾷ τὸ ἥμισυ τοῦ κοινωνικοῦ ὄντος, ἔχει δέ, ὡς ὁ ἀνήρ, τὸ δικαίωμα νὰ ἐκπαι-

δευθῇ, ν' ἀναπτύξῃ τὰς διανοητικὰς καὶ φυσικὰς αὐτῆς δυνάμεις, νὰ ὑπακούσῃ εἰς τοὺς Νόμους τῆς ἠθικῆς αὐτῆς φύσεως καὶ νὰ ἔχῃ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ὅπως καὶ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, τὰ ἴδια πρὸς τὴν φύσιν αὐτῆς δικαιώματα. Ἡ γυνὴ τέλος, εἶναι ἱκανὴ νὰ παράσχῃ δείγματα τῆς μεγαλυτέρας συζυγικῆς ἀφοσιώσεως.

Ἀγαπητοὶ Ἀδ.·., γινώσκετε ἤδη τὰ ἀμοιβαῖα καὶ ἱερὰ καθήκοντα τῶν συζύγων. Ὁρκίζεσθε ἀμοιβαίαν ἀγάπην, πίστιν, ἀφοσίωσιν, περίθαλψιν καὶ προστασίαν ;

Ἀπάντησις. Ὁρκιζόμεθα.

Σεβ.·. — (ρίπτων θυμίαμα ἐπὶ τῆς πυρᾶς).

Εἴθε οἱ ὅρκοι ὑμῶν καὶ αἱ εὐχαὶ πάντων διὰ τὴν εὐτυχίαν ὑμῶν νὰ κατευθυνθῶσι μέχρι τοῦ θρόνου τοῦ Μεγ.·. Ἀρχ.·. τοῦ Συμπ.·., ὡς τὸ θυμίαμα τοῦτο. Εἴθε τὸ ἱερὸν πῦρ νὰ καθαρίσῃ τὴν ψυχήν, νὰ θερμάνῃ τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ νὰ ἐγχαράξῃ ἐν αὐταῖς τὰς λέξεις ταύτας: ***Ἀμοιβαία ἀγάπη καὶ Ἑνότης***.

Τείνατε πρὸς ἀλλήλους τὴν δεξιάν. Τὸ γλυκὺ τοῦτο σύμβολον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἑνώσεως εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς ταὐτότητος τῶν ἀρχῶν, τῶν σκέψεων,

τῶν αἰσθημάτων καὶ τῆς θελήσεως, αἵτινες θέλουσιν ἀποτελέσει τὸ ἀγλάϊσμα τῆς ὑμετέρας ἑνώσεως. Ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα αὐτῆς ἀναφανῇ μικρόν τι νέφος, ἀμέσως ὁ σοφώτερος ἢ μᾶλλον ὁ ἠρεμώτερος ἂς διαλύσῃ αὐτό. Ἡ σύσφιγξις τῆς δεξιᾶς, ὁ ἐναγκαλισμός, ἀρκοῦσιν ὅπως ἐπαναφέρωσι τὴν ἁρμονίαν μετὰ πολλῆς εὐχερείας καθ' ὅσον ἡ καρδία εἶναι ξένη εἰς τὰς πλάνας τοῦ πνεύματος. Ἀδ.·. μου, ἀνταλλάξατε τοὺς συμβολικοὺς τούτους δακτυλίους ὧν τὸ σχῆμα συμβολίζει τὴν αἰωνιότητα. Κλίνατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν !

Εἰς Δ.·. Τ.·. Μ.·. Α.·. Τ.·. Σ.·., ἐν ὀνόματι καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα (τὸν τίτλον τῆς προϊσταμένης Τεκτ.·. Ἀρχῆς) καὶ δυνάμει τῶν δι' ὧν περιβέβλημαι ἐξουσιῶν ὑπὸ τῆς Σ.·. Στ.·. ταύτης, ἀναγνωρίζω Τεκτ.·. τὴν ὑμετέραν ἕνωσιν, ὡς ἁρμόζει εἰς τὰς ἀρετὰς ὑμῶν. Εἴθε ὁ Ὕψιστος εὐλογῶν τὴν ἕνωσιν ὑμῶν νὰ καταστήσῃ ὑμᾶς πιστοὺς εἰς τοὺς ὅρκους Σας. Τότε δ' ἀναμφιβόλως θὰ ἦσθε διαρκῶς εὐτυχεῖς.

Ἀνυψώσατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν !

Ὁ Τεκτονισμ.·. χαίρει βλέπων δύο ὑπάρξεις ἑνουμένας, καὶ ὁρκιζομένας νὰ ἀγαπῶνται καὶ ἀλληλοβοηθῶνται καθ' ὅλον τὸν βίον αὐτῶν.

Ἀδ.·. Τελετ.·., ὁδηγήσατε τὸ ζεῦγος μεταξὺ τῶν

δύο Στηλ.·. ὅπως ἑνώσωσι μεθ' ὑμῶν καὶ ἐμοῦ τὰς εὐχὰς αὐτῶν καὶ πάντες φέρωμεν τριπλῆν χαρμόσυνον χειροκρουσίαν ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τῶν δύο συζύγων.

Οἱ Ἐπ.·. ἐπαναλαμβάνουσι τὴν ἀγγελίαν.

Σεβ.·. — Μετ' ἐμοῦ Ἀδ.·. μου, διὰ τῆς τριπλῆς χαρμοσύνου χειροκρουσίας, ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■. Ζήτωσαν, ζήτωσαν καὶ ἐσαεὶ ζήτωσαν.

Ὁ σύζυγος εὐχαριστεῖ καὶ καλύπτει τὴν χειροκρουσίαν.

Σεβ.·. — Εἰς τὰς θέσεις σας Ἀδ.·. μου. Ἀδ.·. Τελετ.·., ὁδηγήσατε τὸ ζεῦγος εἰς τὰς θέσεις αὐτοῦ. Ὁ Ἀδ.·. Ρήτ.·. ἔχει τὸν λόγον. (*)

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου·

Σεβ.·. — Ἡ ἀγαθοεργία εἶναι μία ἐκ τῶν ἀρετῶν ἐκείνων ἃς οἱ Τέκτονες πρὸ παντὸς ἀγαπῶσι νὰ ἐνασκῶσι.

Δὲν θ' ἀποχωρισθῶμεν πρὶν ἢ ἀναμνησθῶμεν τῶν δυστυχούντων.

(Κρούει ἅπαξ)

Ἀδ.·. Ἐλεονόμ.·., ἐκτελέσατε τὸ καθῆκον ὑμῶν.

Σεβ.·. — Ἀδ.·. Γραμμ.·., εὐαρεστήθητε νὰ

(*) Δύναται καὶ νὰ παραληφθῇ.

ἐκδώσητε διὰ τοὺς νεονύμφους ἀκριβὲς ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδρ.·. ταύτης, ἐξ οὗ νὰ ἐμφαίνηται ὅτι ἐγένετο Τεκτ.·. ἡ συζυγικὴ αὐτῶν ἀναγνώρισις. Οὕτω δὲ θὰ ἔχωσι πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς ὑποχρεώσεις, καὶ τοὺς ὅρκους των ὡς καὶ τὰς ἀδ.·. ἡμῶν παραινέσεις.

Ἀδ.·. Τελετ.·., ὁδηγήσατε μεταξὺ τῶν δύο Στηλῶν τοὺς νεονύμφους καὶ τὰ πρόσωπα τὰ μὴ ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ Ἐργαστ.·. τούτου.

Ἀδ.·. ὄρθιοι, τὸ ξίφος εἰς τὴν δεξιάν.

Ὁ Σεβ.·. καὶ πάλιν συγχαίρει τοῖς νεονύμφοις καὶ λέγει·

Οἱ λόγοι οὓς ἠκούσατε, ἴσως χρησιμεύσουσιν ὡς κανὼν μελλούσης κοινωνικῆς ἀναγεννήσεως.

Ἀκολούθως εὐχαριστεῖ τοὺς παρευρεθέντας ἐν τῇ τελετῇ, καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὰς Κυρίας λέγει:

Σεβ.·. — Ἐάν, Κυρίαι μου, εἴχετε σχηματίσει κακήν τινα ἰδέαν ἢ προκατάληψιν περὶ τοῦ Τεκτ.·. ἐλπίζω ὅτι, μετὰ πάνθ' ὅσα εἴδετε καὶ ἠκούσατε κατὰ τὴν ἑσπέραν ταύτην, αὗται θέλουσι διαλυθῇ. Δύνασθε ἤδη ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως νὰ κρίνητε κατὰ πόσον ἀνυπόστατά εἰσι τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα λέγονται ἐναντίον τοῦ Τεκτονισμ.·. καὶ τῶν Τεκτον.·.

Ἀδ.·. Τελετ.·., ὁδηγήσατε τοὺς ἐπισκέπτας εἰς τὸν Πρόναον.

Μεθ' ὃ κρούει ἅπαξ καὶ λέγει·

Σεβ.·. — Αἱ ἐργασίαι ἐπαναλαμβάνονται

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

(Ὅρα Τυπικὸν τοῦ Α'. Βαθμοῦ σελ: 50)

Δ'.

ΤΥΠΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

Ὁ Ναὸς ὁλόκληρος εἶναι πενθίμως διακεκοσμημένος.

Ὁ Βωμὸς τοῦ Σεβ.·., ὁ θρόνος, τὰ καθίσματα τῶν Ἀξ.·. εἰσὶ κεκαλυμμένα διὰ πενθίμων παραπετασμάτων φερόντων ἀργυρᾶ κρανία, ὀστᾶ χιαστὶ εἰκονιζόμενα, καὶ δάκρυα· ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν τοῦ Βωμοῦ τοποθετοῦνται δύο κάνιστρα πλήρη ἀνθέων.

Ὁ ναὸς φωτίζεται διὰ 27 κιτρίνων λαμπάδων ἐν 9 συμπλέγμασιν ἐκ τριῶν κηρίων. Τὰ κηροπήγια εἶναι κεκαλυμμένα διὰ μαύρων ὑφασμάτων.

Εἰς τὸ κέντρον τοῦ Ναοῦ ἐγείρεται κενοτάφιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου τοποθετοῦνται τὰ Τεκτ.·. ἐμβλήματα τῶν θανόντων, λευκαὶ χειρῖδες καὶ ἓν ξίφος γυμνὸν μὲ μαῦρον κρέπιον.

Εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ κενοταφίου ἐγείρεται ἐπὶ τριῶν βαθμίδων μέλαινα στήλη τεθραυσμένη φέρουσα νεκρικὴν κάλπην καὶ λυχνίαν. Ἐπὶ τῆς στήλης ἐγγράφονται διὰ λευκῶν γραμμάτων τὰ ὀνόματα τῶν τεθνεώτων κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ θανάτου

αὐτῶν. Πρὸς δὲ τούτοις ἐπὶ τῶν τεσσάρων πλευρῶν τοῦ κενοταφίου ζωγραφίζονται διάφορα νεκρικὰ σύμβολα.

Πρὸ τοῦ βωμοῦ εὑρίσκεται ἀρχαϊκὸς τρίπους μὲ ἀγγεῖον πλῆρες οἰνοπνεύματος ἀρωματώδους, ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν δύο θυμιατήρια, ὧν τὸ ἓν περιέχει θυμίαμα, καὶ τὸ ἕτερον ἀρώματα παντοειδῆ.

Ἐπί τινος τραπέζης εὑρίσκονται μέγας κάλαθος ἀνθέων εἰς φύλλα, ἀγγεῖον πλῆρες οἴνου, ἕτερον πλῆρες γάλακτος καὶ τρίτον πλῆρες ὕδατος μετὰ ραντιστηρίου.

Οἱ Ἀδ.·. πάντες φέρουσι μέλαιναν περιβολήν, πένθος εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα καὶ λευκὰς χειρῖδας.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Σεβ.·. — Κρούει ἀσθενῶς τὴν σφῦραν, ***(Σύμβολον τῆς γεννήσεως τοῦ ἀνθρώπου).***

Α΄.·. Ἐπ.·. — Κρούει αὐτὴν ἰσχυρότερον, ***(Σύμβολον τῆς ὡρίμου ἡλικίας).***

Β΄. Ἐπ.·. — Κρούει τὴν σφῦραν σχεδὸν ἀνεπαισθήτως ***(Σύμβολον τῆς τελευταίας πνοῆς).***

Ὁ Σεβ.·. δίδει ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς τριπλῆς ταύτης μυστικῆς κρούσεως.

Σεβ.·. — Ἀδ.·. Α·′ καὶ Β′. Ἐπ.·., βεβαιώθητε ἂν οἱ κοσμοῦντες τὰς Στήλ.·. ἡμῶν Ἀδ.·. ὦσι τακτικὰ ἢ ἐπίτιμα μέλη τῆς Στ.·. — Ἀδ.·. ὄρθιοι καὶ ἐν τάξει !

Ὁ Β′. Ἐπ.·. ἀνακοινοῖ εἰς τὸν Α′. τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεώς του.

Α′. Ἐπ.·. — Ἀδ.·. Σεβ.·. οἱ κοσμοῦντες ἀμφοτέρας τὰς Στήλ.·. Ἀδ.·. εἶναι τακτικὰ καὶ ἐπίτιμα μέλη τῆς Στ·.

Ἐγείρονται καὶ οἱ ἐν τῇ Ἀν.·. Ἀδ.·.

Σεβ.·. — Ὡσαύτως καὶ οἱ ἐν τῇ Ἀνατ.·. — Ἀδ.·. Α.′ Ἐπ.·. κατὰ ποίαν ὥραν οἱ Τεκτ.·. ἄρχονται τῶν ἐπιμνημοσύνων αὐτῶν ἐργ.·. ;

Α′. Ἐπ.·. — Τὸ μεσονύκτιον Ἀδ.·. Σεβ.·.

Σεβ.·. — Διὰ ποῖον λόγον, Ἀδ.·. μου ;

Α′. Ἐπ.·. — Διότι αὕτη εἶναι ἡ ὥρα κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ πυκνότερον σκότος ἐξαπλώνει τὸν πένθιμον αὐτοῦ πέπλον ἐπὶ τῆς φύσεως, ἀναμενούσης τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἄστρου τὸ ὁποῖον μέλλει καὶ πάλιν ν᾽ ἀναζωογονήσῃ αὐτήν.

Σεβ.·. — Τίς ἡ ὥρα, Ἀδ.·. Β.′ Ἐπ.·. ;

Β′. Ἐπ.·. — Μεσονύκτιον, Ἀδ.·. Σεβ.·.

Σεβ.·. — Ἀφ᾽ οὗ εἶναι μεσονύκτιον, ἤτοι ἡ ὥρα καθ᾽ ἣν οἱ Τέκτ.·. ἄρχονται τῶν ἐπιμνημοσύνων αὐτῶν ἐργ.·.. Ἀδ.·. Α′. καὶ Β′. Ἐπ.·., ἀγγείλατε τοῖς ἐν ταῖς Στήλ.·. ἡμῶν τεταγμένοις Ἀδ.·. ὅτι ἄρχονται ἐν Βαθμ.·. Μαθ.·. αἱ ἐπιμνημόσυνοι ἐργ.·. τῆς Σ.·. Στ.·..... ὑπ᾽ ἀρ..... ἐν Ἀν.....

Α′. Ἐπ.·. — Ἡ ἀγγελία ἐγένετο.

Σεβ.·. — Ἀδ.·. Ὄρθιοι καὶ ἐν τάξει, τὸ ξίφος ἀνὰ χεῖρας καὶ τὴν αἰχμὴν πρὸς τὰ κάτω.

Εἰς δόξαν τοῦ Μ.·. Α.·. τοῦ Σ.·., ἐν ὀνόματι καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα (Τὸν τίτλον τῆς προϊσταμένης Τεκτ.·. Ἀρχῆς) ἄρχονται αἱ ἐπιμνημόσυνοι ἐργ.·. τῆς Σεπτ.·. Στ.·..... Μετ᾽ ἐμοῦ, Ἀδ.·., διὰ τοῦ σημείου καὶ τῆς πενθίμου χειροκρουσίας. Ἀδ.·. ἐπαναλάβετε τὰς θέσεις ὑμῶν καὶ ἀναγνώσατε τὸν πίνακα τῶν τελευταίων ἐπιμνημοσύνων ἐργ.·. τῆς Στ·.

(Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀναγνώσεως καὶ τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰσάγονται κατὰ τὸ σύνηθες οἱ ἐπισκέπται, αἱ πρεσβεῖαι τῶν Στ.·. οὓς χαιρετᾷ ὁ Σεβ.·. διὰ τοῦ σημείου μόνον, μεθ᾽ ὃ ὁ Σεβ.·. ἀναστέλλει τὰς ἐργ.·. Εἰσέρχονται κατόπιν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τῶν θανόντων, οὓς ὁ Σεβ.·. προσαγορεύει

καταλλήλως δι᾽ ἐκφράσεων λύπης κλπ.
Οἱ μὴ Τεκτ.·. τοποθετοῦνται εἰς τὴν
Βόρ.·. στήλην, αἱ κυρίαι ἔμπροσθεν)
Κατόπιν ὁ Σεβ.·. κατερχόμενος τοῦ Βωμοῦ λέγει·

Σεβ.·. — Ἀδ.·., σχηματίσωμεν τὴν ἐνωτικὴν ἅλυσ.·.

Ἀρχόμενος δὲ ἀπὸ τοῦ Ρήτ.·. καὶ τοῦ Γραμμ.·. ἢ
τῶν ἐπισκεπτ.·. δίδει εἰς τὸ οὖς σύνθημά τι.
Ἅμα δὲ τοῦτο ἀπὸ στόματος εἰς στόμα φθάσῃ μέχρι
τοῦ Β΄. Ἐπ.·., οὗτος λέγει:

Β΄. Ἐπ.·. — Ἀδ.·. Σεβ.·. ἡ ἑνωτ.·. ἅλυσ.·. ἐθραύσθη, κρίκοι τινὲς δὲν ὑπάρχουσι πλέον, ὁ λόγος ἀπωλέσθη.

Σεβ.·. — Ἀδ.·. ἡ ἑνωτ.·. ἅλυσ.·. ἐθραύσθη, εἰς τὰς θέσεις ἡμῶν.

Ἀδ.·. Γραμ.·., εἴπατε ἡμῖν τὰ ὀνόματα τῶν Ἀδ.·. οἵτινες δὲν ἀπήντησαν εἰς τὴν πρόσκλησιν.

Γραμ.·. — Σέβ.·. Ἀδ.·., τὰ ὀνόματα τῶν φιλτ.·. Ἀδ.·. οἵτινες κατέλιπον τὴν κατοικίαν τῶν ζώντων εἰσί....

Σεβ.·. — Οἱ φίλτ.·. ἡμῶν Ἀδ.·..... δὲν ὑπάρχουσι πλέον. Θρηνήσωμεν! θρηνήσωμεν! θρηνήσωμεν!

Ἀδ.·. Ἐπ.·. φέρετε εἰς τὰς Στήλ.·. ἡμῶν τὴν θλιβερὰν ταύτην ἀγγελίαν.

(Ὁ Σεβ.·. λέγει λέξεις τινὰς εἰς μνήμην τῶν θανόντων).

Σεβ.·. — Ἀδ.·. Α΄. Ἐπ.·., ποῦ εὑρίσκονται ἤδη οἱ φιλτ.·. ἡμῶν Ἀδ.·.;

Α΄. Ἐπ.·. — Ταξειδεύουσιν εἰς τὸ σκότος.

Σεβ.·. — Δυνάμεθα νὰ τοὺς ἐπαναφέρωμεν ἐκεῖθεν;

Α΄. Ἐπ.·. — Αἱ χῶραι ἃς οὗτοι ἐγνώρισαν, δὲν τοὺς ἀναγνωρίζουσι πλέον, τὰ δὲ διαστήματα τὰ ὁποῖα νῦν αὐτοὶ διατρέχουσιν, εἶναι ἐντελῶς ἄγνωστα εἰς ἡμᾶς. Διὸ ἡμεῖς τοὐλάχιστον ἀδυνατοῦμεν.

Σεβ.·. — Τίς λοιπὸν θὰ ἐπαναφέρῃ τούτους εἰς τὸ φῶς;

Α΄. Ἐπ.·. — Ὁ Μ.·. Ἀρχ.·. τοῦ Σύμπ.·. πρὸς ὃν τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐπανέρχεται, δύναται μόνος νὰ ὁδηγήσῃ τούτους εἰς τὸ ἀναλλοίωτον τέμενος τῆς ἀληθείας.

Σεβ.·. — Ἀδ.·. Β.΄ Ἐπ.·. ἀπωλέσαμεν λοιπὸν διὰ παντὸς τοὺς σεβασμίους τούτους Ἀδ.·.;

Β.΄ Ἐπ.·. — Ἡ ἐξωτερικὴ αὐτῶν μορφὴ διαφεύγει ἡμᾶς, ἀλλὰ τὸ ὄνομα καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν μένει βαθέως ἐγκεχαραγμένη εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν.

Σεβ.·. — Τί ὀφείλομεν λοιπὸν εἰς τὰς σκιὰς τῶν Ἀδ.·. ἡμῶν;

Β΄. Ἐπ.·. — Τὴν ἔκφρασιν τῆς λύπης ἡμῶν, τὰς εὐχάς μας πρὸς τὸν Ὑπέρτ.·. Ἀρχιτέκτ.·. καὶ τὰ ἀρώματα τῶν πρώτων ἀνθέων, ἅτε συμβολίζοντα τὴν ἀναγέννησιν.

Σεβ.·. — Τίποτε περισσότερον;

Β΄. Ἐπ.·. — Τὸ ῥάντισμα διὰ τοῦ οἴνου, τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ γάλακτος, συμβόλων τῆς δυνάμεως, τῆς καθαρότητος καὶ τῆς ἁγνότητος, εἰς μνήμην τῆς διανοίας αὐτῶν.

Σεβ.·. — Ἀδ.·. Α΄ Ἐπ.·. πῶς θὰ τιμήσωμεν τὴν διάνοιαν αὐτῶν;

Α΄. Ἐπ.·. — Καίοντες μετὰ κατανύξεως τὸ θυμίαμα τῆς ἀληθοῦς ἀδελφότητος.

Σεβ.·. — (Κρούει ἅπαξ). Ὄρθιοι Ἀδ.·., τὸ ξίφος ἀνὰ χεῖρας καὶ τὴν αἰχμὴν πρὸς τὰ κάτω.

ΕΠΙΚΛΗΣΙΣ

Μ.·. Α.·. τοῦ Σύμπαντος, ἄπειρος δύναμις, ἱερὸν πῦρ γονιμοποιοῦν πᾶν τὸ ὑπάρχον, Ὃν πολυεύσπλαγχνον, τὸ ὁποῖον ἡ διάνοια ἡμῶν δύναται μὲν νὰ συλλάβῃ, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ καθορίσῃ, Δημιουργὲ τῶν ἀπείρων καὶ ἀενάων μεταμορφώσεων, τὸ πᾶν ζῇ καὶ ἀναπνέει ἐν Σοὶ καὶ διὰ Σοῦ, τὸ φῶς καὶ τὸ σκότος Σοὶ εἶναι ἐντελῶς ἴσα καθόσον βλέπεις ἡμᾶς θνήσκοντας, ὅπως εἶδες ἡμᾶς γεννωμένους. Μόνῳ Σοὶ εἶναι γνωστὰ τὰ μυστήρια τοῦ τάφου. Εἴθε οἱ Ἀδ.·. ἡμῶν νὰ ζήσωσιν ἀείποτε μετὰ Σοῦ, ὅπως ἔζησαν καὶ μεθ᾽ ἡμῶν. Εἴθε ὁ θάνατος αὐτῶν νὰ διδάξῃ ἡμᾶς ὅτι θ᾽ ἀποθάνωμεν, καὶ νὰ μᾶς προετοιμάσῃ ὅπως ἀπολαύσωμεν μετ᾽ αὐτῶν, εἰς τοὺς πατρικούς Σου κόλπους, τῆς ἀληθοῦς αἰωνιότητος.

(Ὁ Σεβ.·. καὶ οἱ δύο Ἐπ.·. προσέρχονται πρὸ τοῦ κενοταφίου, ὁ Τελ.·. παρουσιάζει δᾷδα ἀνημμένην τῷ Σεβ.·. ὅστις, ὑψῶν ταύτην τρίς, λέγει)·

Σεβ.·. — Οἱ Ἀδελφοὶ ὑμῶν θρηνοῦσι καὶ Σᾶς ἀναζητοῦσιν, ἀπαντήσατε (τρίς) .... Οἱ Ἀδ.·.(*)... κωφεύουσιν εἰς τὰς φωνὰς ἡμῶν. Ὡς ἡ φλὸξ αὕτη, ἦσαν πλήρεις ζωῆς. Καθὼς αὕτη, ἐφώτιζον τοὺς ζητοῦντας τὸ φῶς, ἀλλὰ ὅπως καὶ αὐτὴν (σβύει τὸ φῶς) μία πνοὴ ἔσβεσε, οὕτω καὶ αὐτοὶ ἐσβέσθησαν καὶ ἐβυθίσθησαν εἰς τὸ σκότος τοῦ θανάτου. Μά-

---

(*) Ἐὰν πρόκηται περὶ ἑνὸς μεταστάντος εἰς τὴν αἰωνίαν Ἀν.·. Ἀδ.·., τότε ἀναγνωστέον ὁ Ἀδ.·. καὶ πάντα τὰ εἰς πληθυντικὸν ῥήματα μεταστρεπτέα εἰς ἑνικόν.

την καλοῦμεν αὐτοὺς ἐντὸς τοῦ περιβόλου τούτου. Δὲν ὑπάρχουσι πλέον καὶ τοῦ λοιποῦ δὲν θ' ἀκούσωμεν τῆς φωνῆς αὐτῶν. Ὅθεν ἂς ἀπονείμωμεν εἰς αὐτοὺς τὸ τελευταῖον καθῆκον ἡμῶν, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τῆς αἰωνιότητος ἔνθα ταξειδεύουσιν, ἂς ἀκούσωσι τῶν πενθίμων καὶ ἀδ.·. ἡμῶν θρήνων. Κατὰ τὴν ὑψηλὴν δὲ ταύτην στιγμὴν καθ' ἣν γεννᾶται ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν συναίσθημα ὑπενθυμίζον τὸ τέλος τῶν φίλων, κατὰ τὴν στιγμήν, λέγω, ταύτην αἰσθανόμεθα ἔτι μᾶλλον πόσον σκληρὸς εἶναι ὁ αἰώνιος ἀποχωρισμός.

(Ὁ Σεβ.·., οἱ δύο Ἐπ.·. καὶ ὁ Τελετάρχ.·. φέρουσι τὸ κάνιστρον μετὰ τῶν ἀνθέων καὶ ἀκολουθούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ Ἀνατ.·. Ἀδ.·. ποιοῦσι τρὶς τὸν γῦρον τοῦ κενοταφίου ραίνοντες αὐτὸ τρὶς δι' ἀνθέων).

Σεβ.·. Εἰς τὴν θέαν τῶν ζοφερῶν χρωμάτων ἅτινα καλύπτουσι τοὺς τοίχους τοῦ περιβόλου τούτου ὡς ἐμβλήματα τοῦ πένθους καὶ τῆς κατατρυχούσης ἡμᾶς θλίψεως, πρὸ τῶν σιωπηλῶν καὶ ἀπαισίων τούτων τροπαίων τοῦ θανάτου ἂς ἐνθυμηθῶμεν Ἀδ.·. ὅτι ἐξ αὐτῆς τῆς σήψεως καὶ τῆς ἀποσυνθέσεως γεννῶνται τὰ ἀρώματα καὶ αἱ τέρψεις τοῦ βίου. Ὁ θάνατος εἶναι μετάβασις εἰς τὴν αἰωνίαν ζωὴν

καὶ πᾶς ἄνθρωπος, συνετῶς ζήσας, δὲν πρέπει νὰ φοβῆται αὐτόν.

(Ὁ Σεβ.·. ραντίζει τρὶς τὸ κενοτάφιον διὰ τοῦ οἴνου).

Σεβ.·. — Ἡ δύναμις ἥτις ἀνέβλυζε διὰ σοῦ ἐκ τοῦ φυτικοῦ βασιλείου, ἂς σοὶ ἀποδοθῇ, καὶ ἂς ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πηγὴν τῆς ὑλικῆς ζωῆς, ὅπως χρησιμεύσῃ διὰ τὰς σοφὰς βουλὰς τοῦ Μ.·. Α.·.

(Ραντίζει τρὶς διὰ γάλακτος).

Σεβ.·. — Εὐτυχέστεροι ἡμῶν, ἀπηλευθερώθητε τῶν παγίδων τοῦ δόλου, τῆς κολακείας, τοῦ ψεύδους, τῆς ὑποκρισίας καὶ τῆς μισαλλοδοξίας. Εἴθε ἡ ἀλήθεια νὰ λάμπῃ καὶ δι' ἡμᾶς ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ λαμπρότητι καὶ νὰ μᾶς παρηγορῇ διὰ τὰς πλάνας τῆς ἀνθρωπότητος.

(Ραντίζει τρὶς διὰ τοῦ καθαρτηρίου ὕδατος).

Σεβ.·. — Ἐστὲ κεκαθαρμένοι διὰ τοῦ θανάτου. Εἴθε ἡ ἀνάμνησις τῶν ἀδυναμιῶν ὑμῶν νὰ ἀπολεσθῇ εἰς τὰ νάματα τοῦ ἐλέου, καὶ πρὸ τοῦ τάφου ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀναπαύεσθε, ἂς ἀναμνησθῶμεν τῶν ἀρετῶν ὑμῶν.

(Ὁ Σεβ.·. δίδει τὸ ραντιστήριον εἰς τοὺς ἐν τῇ Ἀν.·. Ἀδ.·. οἵτινες ραντίζουν τὸ κενοτάφιον ἅπαξ δι' ὕδατος, μεθ' ὃ ὁ Σεβ.·. ρίπτει ἐντὸς τοῦ τρίποδος θυμίαμα).

Σεβ.·. — Εἴθε αἱ ψυχαὶ τῶν Ἀδ.·. ἡμῶν ν᾽ ἀναβῶσι πρὸς τὴν οὐράνιον αὐτῶν πατρίδα ὡς τὸ θυμίαμα τοῦτο ἀναθρώσκει εἰς τοὺς οὐρανούς. Εἴθε ὁ Μ.·. Α.·. νὰ δεχθῇ αὐτὰς μετ᾽ εὐμενείας καὶ ταῖς δώσῃ τὴν ἀμοιβὴν τῶν δικαίων. Ἂς ἀποδώσωμεν νῦν εἰς τὰς σκιὰς τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τὰς τελευταίας Τεκτ.·. τιμάς.

Ὁ Τελετάρχης παρουσιάζει εἰς τὸν Σεβ.·. καὶ τοὺς ἐκ τῆς Ἀν.·. κατελθόντας Ἀδ.·. κλάδους ἀκακίας οὓς τοποθετοῦσιν ἅπαντας πρὸ τοῦ κενοταφίου. Εἶτα πάντες ἀναλαμβάνουσι τὰς θέσεις αὐτῶν.

Σεβ.·. — Ἀδ.·. Τελετάρχα, διανείματε τοὺς μυστηριώδεις κλάδους εἰς τοὺς Ἀδ.·. Α΄. Ἐπ.·. Ρήτ.·. καί τοὺς Ἀδ.·. τῆς Στήλ.·. τοῦ Βορρᾶ.

Ἀδ.·. μου, καὶ ὑμεῖς ἐπίσης θ᾽ ἀπονείμητε εἰς τοὺς φιλτάτους ἀδελφοὺς ἡμῶν, οὓς ἅπασα ἡ ἡμετέρα Στ.·. θρηνεῖ, τὰς ἐπικηδείους Τεκτ.·. τιμάς, τὰς ὀφειλομένας εἰς τὰς ἀρετὰς αὐτῶν τάς τε Τεκτ.·. καὶ τὰς ἀστικάς.

Ἀδ.·. Α΄. Ἐπ.·. μετὰ τῶν Ἀδελφ.·. Γραμ.·. καὶ Τελετ.·., προηγουμένου τοῦ Λαβάρου καὶ ἀκολουθούντων ὅλων τῶν Ἀδ.·. τῆς Στήλ.·. ὑμῶν, θέλετε ἐκτελέσει τὴν μυστηριώδη περιοδείαν, τὸν

ραντισμὸν διὰ τοῦ καθαρτηρίου ὕδατος, τὴν ἀνθοβολίαν καὶ τὴν κατάθεσιν τοῦ κλάδου τῶν μεμυημένων.

Ἡ συνοδεία ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ Βορρᾶ, ἅμα δ᾽ ὡς φθάσῃ πρὸ τοῦ κενοταφίου, ὁ Α΄. Ἐπ.·. ραντίζει τρὶς διὰ τοῦ ὕδατος καὶ τρὶς διὰ τῶν ρόδων, καταθέτει τὸν κλάδον αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν θέσιν του διὰ τῆς Μεσημβρίας, ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ Ἀδ.·. πράττουσι τὸ αὐτό, μεθ᾽ ὃ ὁ Σεβ.·. λέγει:

Σεβ.·. — Ἀδ.·. Β΄ Ἐπ.·., ἐκτελέσατε τὴν αὐτὴν περιοδείαν, προηγουμένου τοῦ Λαβάρου μετὰ τοῦ Ἀδ.·. Ρήτ.·. καὶ τῶν Ἀδ.·. τῆς Στήλ.·. ὑμῶν.

Ἐκτελεῖται ἡ περιοδεία, ὡς ἀνωτέρω, ἀρχομένη ἐκ τῆς Μεσημβρίας.

Σεβ.·. — Ἀ.·. Τελετάρχα, ἐκτελέσατε τὴν τρίτην περιοδείαν, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τῶν κεκοιμημένων καὶ ἔχων τὸ Λάβαρον ὡς προπομπὸν τῆς λιτανείας.

Ἐκτελεῖται ἡ περιοδεία, ὡς ἀνωτέρω, πάντων ραινόντων δι᾽ ἀνθέων τὸ κενοτάφιον. Μεθ᾽ ὃ καταλαμβάνουσι πάντες τὰς θέσεις αὐτῶν, ὁ δὲ Α΄. Ἐπ.·. λέγει:

Α΄. Ἐπ.·. — Σεβ.·. Διδ.·. ἡ περιοδεία, τὰ

ραντίσματα καὶ ἡ κατάθεσις τῶν μυστηριωδῶν κλάδων ἐγένοντο.

(Ὁ Σεβ.·. ἀνάπτει τὸ θυμιατήριον τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ Βωμοῦ καὶ λέγει:

Σεβ.·. — Ἀδ.·. τὸ ξίφος ἀνὰ χεῖρας.

ΕΠΙΚΛΗΣΙΣ

Μ.·. Α.·. Τ.·. Σ.·. ἀγαθὲ καὶ πολυεύσπλαχνε, ἐν τῇ ἀπείρῳ Σου σοφίᾳ ἔθεσες τέρμα εἰς τὴν ζωὴν πρὸς παρηγορίαν τῆς πασχούσης ἀρετῆς, πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν καταπιεζομένων καὶ πρὸς ἐκφόβησιν τῶν ἐγκληματούντων. Ἡ ἰσχύςΣου καὶ ἡ δύναμίς Σου συνεδύασαν οὕτω τὰ πάντα, ὥστε μηδὲν ἀπόλλυται. Τὸ σῶμα ἡμῶν μεταβάλλεται, ἀλλ' ἡ ψυχὴ διαφεύγει τὴν ἐξουδένωσιν. Σοὶ πρέπει αἶνος, ὦ Πάτερ τῶν ἀνθρώπων, διὰ τὸ αἴσθημα τοῦτο τὸ ὁποῖον γεννᾷ ἐν ἡμῖν ἡ παρήγορος αὕτη σκέψις.

Μόνη αὕτη καταπαύει τὴν λύπην ἡμῶν ταύτην ἣν διεγείρουσιν εἰς τὸ πνεῦμα ἡμῶν τὰ πένθιμα ταῦτα ἐμβλήματα. Εἴθε ἡ γῆ καὶ τὰ στοιχεῖα νὰ χρησιμοποιήσωσι κατὰ τὰς βουλάς Σου, τὸ ἀλλοιωτὸν σῶμα τῶν Ἀδ.·. ἡμῶν, ἡ δὲ ἀθάνατος αὐτῶν ψυχὴ ν' ἀπολαύσῃ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς χαρᾶς ὧν

ἐγένετο ἀξία διὰ τῶν ἐνδελεχῶν αὐτῆς σπουδῶν πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ φωτὸς καὶ τῆς ἀληθείας.

Ἀδ.·. καθήσατε. Ἀδ.·. Ῥῆτορ, ἔχεις τὸν λόγον.

(Μετὰ δὲ τὸν λόγον τοῦ Ῥήτορος)

Σεβ.·. — Ἡ ἀγαθοεργία εἶναι ἐκ τῶν ἀρετῶν ἐκείνων ἃς οἱ Τέκτονες πρὸ παντὸς ἀγαπῶσι νὰ ἐξασκῶσι. Δὲν θ' ἀποχωρισθῶμεν πρὶν ἢ ἀναμνησθῶμεν τῶν δυστυχούντων.

(Κρούει ἅπαξ). Ἀδ.·. Ἐλεονόμ.· ἐκτελέσατε τὸ καθῆκον ὑμῶν.

Σεβ.·. — Ἀδ.·. Α.′ καὶ Β.′ Ἐπ.·. ἀγγείλατε εἰς τούς κοσμοῦντας τὰς Στήλ.·, ἡμῶν Ἀδ.·. ὅτι θὰ σχηματίσωμεν τὴν ἑνωτ. ἅλυσ.·.

Α′. Ἐπ.·. — Ἡ ἀγγελία ἐγένετο.

Σεβ.·. Ἀδ.·. μου· Ἐξετελέσαμεν ἤδη τὸ λυπηρὸν ἡμῶν καθῆκον ἀποδώσαντες τὰς ἐπιμνημοσύνους τιμὰς εἰς τὰς σκιὰς φιλτ.·. Ἀδ.·. Εὐτυχέστεροι ἢ κατὰ τὸ ἄνοιγμα τῆς ἐργ.·. ἡμῶν. ἂς μὴ ἀποχωρισθῶμεν πρὶν ἢ σχηματίσωμεν τὴν ἑνωτ.·. ἅλυσ.·. καὶ ἀνταλλάξωμεν πρὸ τοῦ μνημείου τούτου τὸν ἀδ.·. ἀσπασμὸν τῆς εἰρήνης.

(Ὁ Σεβ.·. ἀσπάζεται τοὺς ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτῆς Ἀδ.·.)

Ἅμα δὲ ὁ Α.′ Ἐπ.·. ἀναφέρῃ ὅτι κανονικῶς ἐκυκλοφόρησεν ὁ ἀσπασμός, ὁ Σεβ.·. λέγει·

Σεβ.·. — Πρὸ τῶν σεβαστῶν τούτων ἐμβλημάτων τῆς ἡμετέρας θλίψεως καί τοῦ ἡμετέρου πόνου, ὑπὸ τοὺς πενθίμους τούτους θόλους, σιωπηλοὺς μάρτυρας τοῦ ἡμετέρου σεβασμοῦ πρὸς τὰ σύμβολα ταῦτα τῆς μηδαμινότητος τῆς ὑπάρξεώς μας καὶ τοῦ ἀπείρου τῆς αἰωνιότητος, πᾶσα σκέψις ἐγωϊστικὴ ἢ φθονερά, πρέπει ν' ἀποβληθῇ. Ὅθεν προσκαλῶ πάντας ὅπως λησμονήσωμεν τὰς ὕβρεις ἢ προσβολὰς ἃς ἕκαστος ἡμῶν τυχὸν ἐδέχθη. Ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ὁμόνοια ἔστωσαν μεθ' ἡμῶν. Ἂς ἀποβάλλωμεν τὰς ματαίας διαφοράς, ἃς μὴ σκεπτώμεθα εἰμὴ περὶ τῆς ἐργ.·. ἡμῶν καὶ τοῦ μέλλοντος τῶν Ἐλευθ.·. Τεκτ.·. καὶ ἃς μὴ λησμονῶμεν ποτὲ τὴν θεμελιώδη ἀρχὴν τῆς ἠθικῆς μας: Πράττε εἰς τοὺς ἄλλους ὅτι θέλεις καὶ οἱ ἄλλοι νὰ πράττωσιν εἰς σέ. Ὄμνυμι.

Πάντες. — Ὄμνυμι.

Σεβ.·. — Εἰς τὰς θέσεις σας. Ἀδ.·. Τελετ.·. προσκαλέσατε τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους τῶν κεκοιμημένων Ἀδ.·. μεταξὺ τῶν δύο Στηλ.·. Ἀδ.·. ὄρθιοι, τὸ ξίφος ἀνὰ χεῖρας.

(Ὁ Σεβ.·. προσφωνεῖ καὶ εὐχαριστεῖ καταλλήλως τοὺς ξένους, μεθ' ὃ προσθέτει).

Σεβ.·. — Σεβαστοί μοι Κυρίαι καὶ Κύριοι,

δύνασθε νῦν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως νὰ κρίνητε κατὰ πόσον εἶναι βάσιμοι αἱ κατὰ τοῦ Τεκτονισμοῦ καὶ τῶν Τεκτ.·. κατηγορίαι. Ἀδ.·. Τελετ.·. ὁδηγήσατε τοὺς Κυρίους ἐκτὸς τοῦ περιβόλου τούτου. Σιγή.

Ὁ Σεβ.·. κρούει ἅπαξ καὶ λέγει·

Ἀδ.·. Α'. καὶ Β'. Ἐπ.·. προσκαλέσατε τοὺς Ἀδ.·. νὰ φέρωσιν, ἂν ἔχωσι, προτάσεις ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ Τάγμ.·. ἐν γένει καὶ τῆς Σ.·. ταύτης Στ.·. ἰδιαιτέρως. Ἀδ.·. Τελετ.·. περιαγάγετε τὸν Σάκκον τῶν προτάσεων.

Ἀδ.·. Α' Ἐπ.·. Κατὰ ποίαν ὥραν καταπαύουσιν οἱ Τεκτ.·. τὰς ἐπιμνημοσύνους αὐτῶν ἐργ.·.;

Α.' Ἐπ.·. — Ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Σεβ.·. Διδ.·.

Σεβ.·. — Διατί Ἀδ.·. μου;

Α'. Ἐπ.·. — Διότι ἡ εἴσοδος τοῦ ἡλίου εἰς τὸν μέγαν Ναὸν τῆς φύσεως μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν εἴσοδον τῶν ψυχῶν τῶν κεκοιμημένων Ἀδ.·. ἡμῶν εἰς τὴν μεγάλην οὐράνιον Στ.·. ὅπου λάμπει πάντοτε τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Σεβ.·. — Ἡ ἀλληγορία αὕτη δὲν σημαίνει τίποτε ἄλλο;

Α'. Ἐπ.·. — Ὅπως ὁ ἀνατέλλων ἥλιος διαλύει τὰ σκότη τῆς νυκτός, τοιουτοτρόπως ἡ ἐλπὶς ὅτι

οἱ ἡμέτεροι Ἀδ.·. θὰ εὑρίσκωνται μεταξὺ τῶν εὐαρίθμων ἐκλεκτῶν, μετριάζει τὴν θλῖψιν ἡμῶν καὶ μεταβάλλει αὐτὴν εἰς χαράν.

Σεβ.·. — Τίς ἡ ὥρα Ἀδ.·. Β.′ Ἐπ.·. ;

Β′. Ἐπ.·. — Ἡ ὥρα καθ᾽ ἣν ὁ ἥλιος ἀναφαίνεται ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος διαχέων τὴν χαρὰν μεταξὺ τῶν ζώντων·

Σεβ.·. — Ἀφ᾽ οὗ αὕτη ἐστὶν ἡ ὥρα καθ᾽ ἣν οἱ Τεκτ.·. παύονται τῶν ἐπιμνημοσύνων αὐτῶν ἐργ.·., Ἀδ.·. Α′. καὶ Β′. Ἐπ.·., καλέσατε τοὺς Ἀδ.·. τῶν Στηλ.·. ὑμῶν, ὅπως ἑνωθῶσι μεθ᾽ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ, καὶ κλείσωμεν τὰς ἐργ.·. τῆς Στ.·. χαιρετίτίζοντες διὰ τριπλῆς χαρμοσύνου χειροκρουσίας τὴν ἀπολύτρωσιν τῶν Ἀδ.·. ἡμῶν.

(Ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ Ἐπ.·. τὴν πρόσκλησιν τοῦ Σεβ.·. ὅστις κρούει τρὶς τὴν σφῦρ.·.. Ἡ τριπλῆ αὕτη κροῦσις ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῆς Στ.·.)

Σεβ.·. — Ἀδ.·., ὄρθιοι καὶ ἐν τάξει. Εἰς Δ.·. τοῦ Μ.·. Α.·. τοῦ Σ.·., ἐν ὀνόματι καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα (τὸν τίτλον τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς) καὶ δυνάμει τῶν δι᾽ ὧν περιβέβλημαι ἐξουσιῶν, κλείω τὰς ἐπιμνημοσύνους ἐργ.·. τῆς Σ.·. Στ.·..... ὑπ᾽ ἀρ.·..... ἐν Ἀνατ.·..... διὰ τοῦ σημείου, τῆς χειροκρουσίας καὶ τῆς ἐπιφωνήσεως, Οὗζαί ! Οὗζαί ! Οὗζαί !

Μετ᾽ ἐμοῦ Ἀδ.·. Ἀπέλθωμεν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὑπὸ τὸν νόμον τῆς σιγῆς.

Ε.′

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΝΑΟΥ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Κατ' ἀρχαιότατον Τεκτ.·. ἔθιμον, τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαινιων νέου Τεκτ.·. Ναοῦ, ἡ Ὑπάτη Ἀρχὴ ἢ ἡ Στ.·. διανέμει ἄρτους καὶ χρηματικὰ βοηθήματα εἰς τοὺς ἀπόρους τῆς συνοικίας ὅπου κεῖται τὸ Τεκτ.·. Μέγαρον.

Ὁ Νέος Ναὸς εἶναι καθ' ὅλα παρεσκευασμένος πρὸς Τεκτ.·. ἐργασίαν. Ἐντὸς αὐτοῦ εὑρίσκονται τρεῖς Ἀδ.·. ἐκ τῶν ἐργασθέντων πρὸς διακόσμησιν κρατοῦντες τρεῖς φανοὺς καὶ διάφορα Τεκτ.·. ἐργαλεῖα.

Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν πάντα τὰ μέλη τῆς Στοᾶς, αἱ ἀντιπροσωπεῖαι καὶ οἱ ἐπισκέπται συνέρχονται εἰς τὸ νέον Μέγαρον καὶ ἐν τῷ Προνάῳ.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Ὁ Σεβ.·. ἢ ὁ προεδρεύων ἀνοίγει κανονικῶς τὰς ἐργ.·. ἐν τῷ προνάῳ, εἰς Α.' Συμβ.·. Βαθμ.·. (ὅρα σελ.·. 14 Τυπ.·. Α'. Βαθμ.·.)

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν πάσης τῆς σχετικῆς πρὸς τὰ ἐγκαίνια ἀλληλογραφίας, ὁ Σεβ.·. κρούει ἅπαξ καὶ λέγει·

Σεβ.·. — Ἀδ.·. Α'. καὶ Β'. Ἐπ.·., ἀγγείλατε τοῖς Ἀδ.·. τῶν Στηλ.·. ὑμῶν ὅτι αἱ ἐργ.·. διακόπτονται ἐπὶ μικρόν.

Οἱ δύο Ἐπ.·. ἐπαναλαμβάνουσι τὴν ἀγγελίαν. Εἶτα σχηματίζεται ἡ ἑξῆς πομπή·
Προηγεῖται ὁ Σημαιοφόρος κρατῶν τὸ Λάβαρον τῆς Στ.·. καὶ δύο Τελετάρχαι ὧν ὁ εἷς φέρει τὸ Ἱερὸν πῦρ καὶ ὁ ἕτερος ξίφος. Ἕπεται ὁ Σεβ.·. καὶ οἱ δύο Ἐπ.·., οἱ Ἀξιωματικοί, τά μέλη τῆς Στοᾶς, αἱ ἀντιπροσωπεῖαι καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπισκέπται.
Εὐθὺς ὡς ἡ πομπὴ φθάσῃ πρὸ τῆς θύρας τοῦ νέου Ναοῦ, ὁ Σεβ.·. κρούει ταύτην εἰς βαθμ.·. Μαθ.·. Ἐντὸς τοῦ Ναοῦ ἀκούονται κτύποι, ὡς ἐὰν εἰργάζοντο ἐν αὐτῷ ἐργάται.

Σεβ.·. — (Κρούων ἐκ δευτέρου). Τίς ἐτόλμησε νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς τοῦ Ναοῦ ;

Φωνή. — Οἱ ἐργασθέντες πρὸς κατασκευὴν τοῦ Ναοῦ ἐργάται εἰς οὓς ἀνετέθη ἡ φύλαξις αὐτοῦ

Σεβ.·. — Ἀνοίξατε τὰς Πύλας τοῦ Ναοῦ !

Φωνή. — Τί ζητεῖτε ἐνταῦθα ;

Σεβ.·. — Ἐρχόμεθα νὰ περατώσωμεν καὶ συμπληρώσωμεν τὸ ἔργον ὑμῶν, καθιεροῦντες τὸν

Ναὸν τοῦτον, πρὸς δόξαν τοῦ Μ.·. Α.·. Τ.·. Σ.·., εἰς τὴν Ἀρετὴν καὶ τὴν Ἀλήθειαν, καὶ ἀνάπτοντες τὸ Ἱερὸν πῦρ τὸ ὁποῖον (τίτλος τῆς προϊσταμένης Τεκτ.·. Ἀρχῆς) διατηρεῖ ἀπὸ τοῦ ἔτους..... (*)

Οἱ τρεῖς ἐργάται ἀνοίγουσι τὰς πύλας τοῦ Ναοῦ. Εἷς ἐξ αὐτῶν προχωρεῖ προτείνων διὰ τῆς δεξιᾶς ξίφος καὶ κρατῶν διὰ τῆς ἀριστερᾶς μύστρον καὶ λέγει·

Ἐργατ.·. — Εὐλογημένοι οἱ ἐρχόμενοι εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Μ.·. Α.·. ὅπως περατώσωσι τὸ ἔργον.

Ἡ πομπὴ προχωρεῖ πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ, ὁ δὲ Σεβ.·. εὐθὺς ὡς βεβαιωθῇ ὅτι τὰ πάντα ἔχουσιν ἐν αὐτῷ καλῶς, δίδει τρ.·. ἀδ.·. ἄσπασ.·. εἰς τοὺς τρεῖς ἐργάτας.

Ὁ Ναὸς φωτίζεται μόνον ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ πυρὸς ὅπερ κρατεῖ ὁ Τελετ.·. καὶ τῶν τριῶν φανῶν οὓς οἱ τρεῖς ἐργάται κατέθεσαν πρὸ τῶν βωμῶν τῶν τριῶν φώτων τῆς Στ.·.

Οἱ Ἀδ.·. τῶν Στ.·. εἰσερχόμενοι ἀνὰ δύο ἐντὸς τοῦ Ναοῦ τάσσονται δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν σχηματίζοντες τὴν χαλυβδ.·. ἁψῖδ.·. ὅπως ὑποδεχθῶσι τὰς ἀντιπροσωπείας καὶ τοὺς λοιποὺς ἐπισκέπτας.

(*) Σημειωτέον ὅτι τὸ Ἱερὸν πῦρ διατηρεῖται ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ μὲν τοῦ Ὑπατ.·. Συμβ.·. ἀπὸ τοῦ ἔτους 1872, ὑπὸ δὲ τῆς Μεγ.·. Ἀνατ.·. ἀπὸ τοῦ 1868.

Εὐθὺς ὡς ὁ Σεβ.·. ἀντιληφθῇ ὅτι πάντες κατέλαβον τὰς οἰκείας θέσεις, ἀνίσταται ὄρθιος πρὸ τοῦ βωμοῦ αὐτοῦ, κρούει ἅπαξ καὶ λέγει·

Σεβ.·. — Ἀδ.·. Α΄. καὶ Β΄. Ἐπ.·. ἀγγείλατε τοῖς Ἀδ.·. τῶν Στηλ. ὑμῶν ὅτι αἱ πρὸ μικροῦ ἀνασταλεῖσαι ἐργασ.·. ἐπαναλαμβάνονται.

Ἀδ.·. μου, ἂς εὐχηθῶμεν κατὰ πρῶτον ὅπως ὁ Ναὸς οὗτος, ὁ εἰς τὴν Ἀρετὴν καὶ τὴν Ἀλήθειαν ἀνεγερθείς, ᾖ ἀρεστὸς τῷ Μ.·. Α.·. Τ.·. Σ.·. εἰς ὃν οἱ Ἀδ.·. ἡμῶν καθιέρωσαν τοῦτον. Εἴθε πάντες οἱ Τεκτ.·. οἵτινες θὰ ἐργασθῶσιν ἐν αὐτῷ, νὰ ἐμπνέωνται, ὡς ἡμεῖς, ὑπὸ τῶν αἰσθημάτων τῆς ἑνώσεως, τῆς ἀδελφότητος, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα.

(Ἀναφαίνεται ὁ φωτοβόλος Ἀστήρ).

Ὁ Σεβ.·. κατέρχεται τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἀτενίζων αὐτὸν λέγει·

Σεβ.·. — Μυστηριῶδες καὶ θεῖον φῶς, πῦρ ἱερόν, ψυχὴ τοῦ Σύμπαντος, αἰωνία ἀρχὴ τῶν κόσμων καὶ τῶν ὄντων, σεπτὸν σύμβολον τοῦ Ὑπερτάτου καὶ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος, φώτισον τὰς διανοίας ἡμῶν καὶ διάχυσον εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν τὸ ζωογόνον πῦρ τοῦ Τεκτ.·.!

Ὁ Σεβ.·. ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο Ἐπ.·., προηγουμένου τοῦ

Τελετ.·., ἐκτελεῖ τὴν πρώτην περιοδείαν, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς Μεσημβρίας. Φθάσας εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἀνάπτει τὸ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τρίφωτον καὶ λέγει.

Σεβ. — Εἴθε τὰ μυστηριώδη ταῦτα φῶτα νὰ φωτίσωσι τοὺς βεβ.·. οἵτινες θὰ εἰσέλθωσιν ἐντὸς τοῦ Ναοῦ τούτου, καὶ νὰ καταστήσωσιν αὐτοὺς ἱκανοὺς ὅπως κατανοήσωσι τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἱερότητα τῶν ἡμετέρων ἐργασιῶν.

Ἡ πομπὴ ἐκτελεῖ τὴν δευτέραν περιοδείαν διὰ τοῦ Βορρᾶ. Πρὸ τοῦ Βωμοῦ τοῦ Α΄. Ἐπ.·. ὁ Ἀξιωματικὸς οὗτος ἀνάπτων τὸ ἐπὶ τούτου φῶς λέγει.

Α΄. Ἐπ.·. — Εἴθε τὸ ἱερὸν πῦρ νὰ θερμάνῃ καὶ νὰ ἐξαγνίσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν! Εἴθε τὸ οὐράνιον φῶς νὰ φωτίζῃ καὶ ὁδηγῇ ἡμᾶς, εἴθε αἱ ἐργασίαι ἡμῶν νὰ καταστῶσιν ἀρεσταὶ καὶ εὐπρόσδεκτοι τῷ Μ.·. Α.·.

Ἡ πομπὴ ἐκτελεῖ τὴν τρίτην περιοδείαν διὰ τῆς Μεσημβρίας. Πρὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ Β΄. Ἐπ.·. ὁ Ἀξιωματικὸς οὗτος ἀνάπτων τὸ ἐπὶ τούτου φῶς λέγει·

Β΄. Ἐπ.·. — Εἴθε τὸ φῶς τοῦτο νὰ ὁδηγῇ ἡμᾶς εἰς τὰς ἐργασίας ἡμῶν, εἴθε νὰ θερμάνῃ ἡμᾶς ἐν τῇ πρὸς τὴν ἐργασίαν ἀγάπῃ, ἥτις εἶναι Νόμος τοῦ

Μ.·. Α.·., δίδοντος ἡμῖν ἀκαταπαύστως τὸ ἀξιομίμητον παράδειγμα τῆς ἀγνοίας τῆς ἀναπαύσεως.

Οἱ δύο Ἐπ.·. ἐπαναλαμβάνουσι τὴν ἀγγελίαν.
Ὁ Σεβ.·. κρούει ἀκολούθως ἅπαξ καὶ λέγει:

Σεβ.·. — Ἀδ.·. Τελετ.·. ῥίψατε θυμίαμα ἐπὶ τῆς πυρᾶς. Ἀδ.·., ὄρθιοι καὶ ἐν τάξει!

Δέχθητι. ὦ Μεγ.·. Ἀρχ.·. τῶν Κόσμων, ἐντὸς τοῦ νέου τούτου Ναοῦ, τὸν σεβασμὸν τῶν ἐργατῶν. Μηδέποτε ἐπίτρεψον νὰ βεβηλωθῇ οὗτος ὑπὸ τοῦ φανατισμοῦ, τῆς ἐχθρότητος, τοῦ ψεύδους ἢ τῆς διχονοίας. Τοὐναντίον ποίησον ὥστε ἡ ἀφοσίωσις, ἡ ἀγάπη, ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀλήθεια νὰ βασιλεύωσιν ἀείποτε ἐν αὐτῷ καὶ οἱ Ἀδ.·. ἐν ταῖς ἐργασ.·. αὐτῶν ταῖς καθιερωμέναις πρὸς δόξαν Σου εἰς τὴν κοινὴν εὐτυχίαν, ἀπολαύσωσι τῆς γλυκύτητος τῆς ἀδ.·. ἑνώσεως!

Κρούει ἅπαξ τὴν σφῦραν.

Σεβ.·. — Ἀδ.·. Α΄. καὶ Β΄. Ἐπ.·., ἀγγείλατε εἰς τοὺς Ἀδ.·. τοὺς κοσμοῦντας τὰς Στήλ.·. ὑμῶν ὅτι θὰ προβῶ εἰς τὴν ἐγκαινίασιν τοῦ νέου τούτου Ναοῦ, καὶ προσκαλέσατε αὐτοὺς ὅπως ἑνωθῶσι μεθ'

ὑμῶν καὶ ἐμοῦ καὶ ἀνευφημήσωμεν ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ τούτῳ γεγονότι.

Οἱ δύο Ἐπ.·. ἐπαναλαμβάνουσιν τὴν ἀγγελίαν.

Σεβ.·. — Εἰς Δόξαν τοῦ Μ.·. Α.·. Τ.·. Σ.·., ἐν ὀνόματι καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα (τὸν τίτλον τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς) καὶ δυνάμει τῶν δι᾽ ὧν περιβέβλημαι ἐξουσιῶν. ἀνακηρύσσω ὡς νομίμως, τακτικῶς καὶ συμφώνως πρὸς τὸ Ἀρχ.·. καὶ Ἀποδεδ.·. Σκωτ.·. Δογμ.·., ἐγκαινισθέντα τὸν νέον τοῦτον Ναόν, ὅπως χρησιμεύσῃ εἰς τὰς ἐργασίας τῶν Ἐργαστηρ.· τοῦ δόγματος τούτου (τοὺς τίτλους καὶ τὰ ὀνόματα τῶν διαφόρων Ἐργαστηρ.·. ἅτινα μέλλουσι νὰ ἐργασθῶσιν ἐν αὐτῷ) τῶν ὑπαγομένων ὑπὸ (τοὺς τίτλους τῶν προϊσταμένων Τεκτ.·. Ἀρχῶν τῶν ἐν λόγῳ Ἐργαστηρ.·.) καὶ ἐργαζομένων ἐν Ἀν.·. (*) . . . .

Προσκαλῶ δὲ πάντας ὑμᾶς ὅπως φέρητε τριπλῆν χαρμόσυνον χειροκρ.·. ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ τούτῳ γεγονότι.

Μετ᾽ ἐμοῦ Ἀδ.·. διὰ τοῦ σημείου, τῆς χειροκρουσίας καὶ τῆς ἐπιφωνήσεως Οὖζαί! Οὖζαί! Οὖζαί!

(*) Προκειμένου νὰ ἐργασθῶσι καὶ Ἐργαστήρ.·. ἀνώτερα τῆς Συμβ.·. Στ.·. γίνεται μνεία καὶ τῆς Κοιλ.·.

Ἤδη Ἀδ.·. Τελετ.·. ὁδηγήσατε μεταξὺ τῶν δύο Στηλ.·. τοὺς ἐργασθέντας πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ Ναοῦ Ἀδ.·.....

Ὁ Σεβ.·. εὐχαριστεῖ τούτους διὰ τοὺς κόπους οὓς κατέβαλον καὶ προκαλεῖ χαρμόσυνον χειροκρουσίαν, ὡς ἀνωτέρω, πρὸς τιμὴν αὐτῶν. Μεθ᾽ ὃ πάντες ἀναλαμβάνουσι τὰς θέσεις των

Ὁ Ρητ.·. ἐκφωνεῖ κατάλληλον Τεκτ.·. λόγον, ἀκολούθως δὲ περιάγονται ὁ Σάκκ.·. τῶν προτ.·. καὶ ὁ Κορμ.·. τοῦ Ἐλέου, καὶ κλείονται κανονικῶς αἱ ἐργασ.·. ἐν Α΄. βαθμ.·. κατὰ τὸ οἰκεῖον Τυπικ.·. τοῦ βαθμ.·. (σελ.·. 50).

ΤΕΛΟΣ

ΣΤ.’

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΝΕΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Ὁσάκις ἡ προϊσταμένη Τεκτ.·. Ἀρχὴ ἐγκρίνει τὴν ἵδρυσιν Ἐργαστηρ.·. τινός, οἱουδήποτε βαθμοῦ καὶ ἐὰν ἦναι, ἀγγέλλει πρὸς αὐτὸ καὶ τὰ ὀνόματα τῆς ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς Ἐπιτροπῆς ἥτις μέλλει νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπίσημον ἐγκατάστασιν τοῦ νέου Ἐργαστ.·.

Ἐὰν τὸ ἱδρυθὲν Ἐργαστ.·. εὑρίσκηται μακρὰν τῆς ἕδρας τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς, ἡ ἐγκατάστασις ἐνεργεῖται ἐξαιρετικῶς ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν δύο Ἐποπτῶν (*) αὐτοῦ, κανονικῶς δὲ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπείας τῆς καθιδρύσεως προκαταβαλλομένων πρὸς τοῦτο εἰς τὸ Μέγα Θησαυροφυλάκιον τῶν ἐξόδων μεταβάσεως, ἐπανόδου καὶ διαμονῆς ἐν τῇ Ἀν.·. τοῦ νέου Ἐργαστηρ.·., τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς ἐπὶ τῆς ἐγκαταστάσεως Ἐπιτροπῆς ἡμέραν,

(*) Ὅρα σημείωσιν ἐν σελ.·. 92.

ὁ Πρόεδρος τοῦ νέου Ἐργαστηρ.·. συγκαλεῖ τοῦτο εἰς συνεδρίασιν.

Αἱ ἐργασίαι ἄρχονται εἰς τὸν κατώτερον βαθμὸν ὃν τὸ Ἐργαστήριον ἀπονέμει, καὶ συμφώνως πρὸς τὸ οἰκεῖον Τυπικὸν τοῦ βαθμοῦ.

Εἰσέρχονται ἀκολούθως, κατὰ τὰ καθιερωμένα, αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ἄλλων ὁμοιοβάθμων ἢ ἀνωτέρων Ἐργαστηρ.·. καὶ οἱ Ἐπισκέπται.

Εὐθὺς ὡς ὁ Πρόεδρος πληροφορηθῇ παρὰ τοῦ Α.΄ Ἐπ.·. ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ νέου Ἐργαστηρ.·. Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται εἰς τὸν Πρόναον, κρούει ἅπαξ τὴν σφύραν καὶ λέγει:

Πρόεδρ.·.—Ἀδ.·. Τελετ.·. μετὰ 7 Ἀδ.·. φερόντων ξίφη καὶ ἀστέρας, προηγουμένου τοῦ Σημαιοφ.·. μετὰ τοῦ Λαβάρου τοῦ Ἐργαστηρ.·., μετάβητε εἰς τὸν Πρόναον ὅπως ὁδηγήσητε ἐνταῦθα τὴν ἐπὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ νέου Ἐργαστηρ.·. (τὸν τίτλον, ὄνομα καὶ ἀριθμὸν) Ἐπιτροπήν, ὑμεῖς δὲ Ἀδ.·. Α.΄ καὶ Β.΄ Ἐποπτ.·. (τίτλος οὕτω ἀνολόγως τοῦ Ἐργαστηρ.·.) προσκαλέσατε τοὺς Ἀδ.·. τῆς Στήλ.·. (ἢ Κοιλ.·.) ὑμῶν ὅπως ἅμα τῇ εἰσόδῳ αὐτῶν σχηματίσωσι τὴν χαλυβδ.·. ἁψῖδ.·.

Ὁ Πρόεδρος κατέρχεται τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἵσταται πρὸ τῆς θύρας τοῦ Ναοῦ, ἔχων ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἑαυτοῦ τοὺς δύο Ἐπ.·. καὶ παρ᾽ αὐτοῖς Τελετ.·. φέροντας ἐπὶ προσκεφαλαίου τὰς τρεῖς σφύρας τοῦ Ἐργαστηρ.·.

Ἅμα ἀνοιχθῇ ἡ θύρα τοῦ Ναοῦ καὶ εἰσαχθῇ ἡ ἐπὶ τῆς ἐγκαταστάσεως Ἐπιτροπή, ὁ Πρόεδρος προσφωνεῖ αὐτὴν καὶ ἐγχειρίζει εἰς τὸν Πρόεδρον αὐτῆς τὰς τρεῖς σφύρας, ὁδηγῶν αὐτόν, ὑπὸ τὴν χαλυβδ.·. ἁψῖδ.. εἰς τὸν θρόνον, ὑπὸ τὰς χειροκροτησίας τῶν Ἀδ.·. ἐλλείψει Στηλ.·. ἁρμονίου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἔχων δεξιόθεν αὐτοῦ τὸν Πρόεδρον τοῦ νέου Ἐργαστηρ.·. ἐγχειρίζει πρὸς τὰ ἕτερα δύο μέλη τῆς ὑπ᾽ αὐτὸν Ἐπιτροπῆς τὰς δύο σφύρας, κρούων δὲ ἅπαξ λέγει.

Πρόεδρος.—Ἀδ.·. Ἐπ.·. (τὸν τίτλον αὐτῶν συμφώνως πρὸν τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐργαστηρ.·.) διατρέξατε τὰς Στήλ.·. (ἢ Κοιλ.·.) ὑμῶν καὶ βεβαιώθητε περὶ τῆς κανονικότητος τῶν κοσμούντων αὐτὰς Ἀδ.·.

Οἱ δύο Ἐπ.·. διατρέχουσι τὰς Στήλ.·. Ὁ Δεύτερος ἀνακοινοῖ πρὸς τὸν Πρῶτον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐρεύνης αὐτοῦ καὶ οὗτος πρὸς τὸν Πρόεδρον. Πάντες καταλαμβάνουσι τὰς θέσεις αὐτῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀναλαμβάνει ἀκολούθως τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργασ.·. κατὰ τὸ οἰκεῖον Τυπικὸν καὶ προσκαλεῖ τὸν Γραμμ.·. ὅπως ἀναγνώσῃ πᾶσαν τὴν σχετικὴν πρὸς τὴν ἵδρυσιν τοῦ νέου Ἐργαστηρ.·. ἀλληλογραφίαν ὡς καὶ τὸ ἱδρυτικὸν Δίπλωμα.

Ἀκολούθως καταθέτει ἐπὶ τοῦ Βωμοῦ πάντα τὰ Βιβλία, ἔντυπα κτλ.·. ὅσα παρέδωσαν αὐτῷ ἡ προϊσταμένη Ἀρχὴ πρὸς χρῆσιν τοῦ νέου Ἐργαστηρ.·. καὶ προσκαλεῖ

πρὸ τοῦ Βωμοῦ τὸν Πρόεδρον, καὶ εἶτα τοὺς δύο
Ἐπόπτας καὶ λοιποὺς Ἀξιωματικούς,
ὅπως ὁμόσωσι τοὺς οἰκείους ὅρκους,
συμφώνως πρὸς τοὺς Γενικοὺς
ἢ Εἰδικοὺς Κανονισμούς

Μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν τῶν Ἀξιωματικῶν προσκαλεῖ πάντα τὰ μέλη, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν κατεχόντων τὸν ἀνώτερον βαθμὸν ὃν ἀπονέμει τὸ Ἐργαστηρ.·. ὅπως ὑπογράψωσιν εἰς διπλοῦν τὸν ὅρκον πίστεως καὶ ὑποταγῆς πρὸς τὴν προϊσταμένην Τεκτ.·. Ἀρχήν. Εἷς τῶν ὅρκων τούτων κατατίθεται εἰς τὰ Ἀρχεῖα τοῦ Ἐργαστηρ.·., ὁ δ' ἕτερος εἰς τὰ τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς μετ' ἀντιγράφου τῶν πρακτικῶν τῆς ἐγκαταστάσεως. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀφ' οὗ ἐκφωνήσῃ κατάλληλον λόγον κρούει ἅπαξ καὶ λέγει:

Πρόεδρος. — Ἀδ.·. Α'. καὶ Β'. Ἐπ.·. (τίτλοι αὐτῶν ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τοῦ νέου Ἐργαστηρ.·.) ἀγγείλατε τοῖς Ἀδ.·. τῶν Στηλ.·. (ἢ Κοιλ.·.) ὑμῶν ὅτι μέλλω νὰ προβῶ εἰς τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ νέου (τίτλος Ἐργαστηρ.·.)

Οἱ δύο Ἐπόπται ἐπαναλαμβάνουσι τὴν διαταγήν.

Πρόεδρος. — Ἀδ.·. ὄρθιοι καὶ ἐν τάξει! Εἰς Δ.·. Τ.·. Μ.·. Α.·. Τ.·. Σ.·., ἐν ὀνόματι καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα (τὸν τίτλον τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς), δυνάμει τῶν δι' ὧν περιβαλλόμεθα ἐξουσιῶν, ἐγκαθι-

στῶμεν καὶ ἐγκαθιδρύυμεν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἐν Ἀν.·...... (Κοιλ. .) (τὸν τιτλον τοῦ Ἐργαστηρ.·.) ἐργαζόμενον εἰς τοὺς βαθμούς . . . . τοῦ Ἀρχαίου καὶ Ἀποδεδεγμένου Σκωτικοῦ Δόγματος, ὑπὸ τὸ διακριτικὸν ὄνομα . . . .

Εἶτα δὲ κρούων τὴν κροῦσιν τοῦ Βαθμοῦ λέγει:

Πρόεδρος. — (τίτλος τοῦ Ἐργαστηρ.·.) . . . . . καὶ ὑπ' ἀριθ.·. . . . . ἐν (Κοιλ.·.) . . . . Ἀν.·. . . . . (ἐν ᾗ καθιδρύθη).

Οἱ δύο Ἐπόπται ἐπαναλαμβάνουσι τὰ ἀνωτέρω.

Ὁ Πρόεδρος σχηματίζει ἀκολούθως τὴν Τεκτ.·. ἅλυσ.·. μόνον ἐκ τῶν ἐνεργῶν μελῶν τῶν Ἐργαστηρ.·. καὶ ἀνακοινοῖ κατὰ τὰ κεκανονισμένα τὸ σύνθημα.

Εἶτα ἐπανέρχεται εἰς τὴν θέσιν του καὶ προσκαλεῖ πρὸ τοῦ Βωμοῦ τὸν Πρόεδρον καὶ τοὺς δύο Ἐπόπτας τοῦ νέου Ἐργαστηρ.·. Ἀφ' οὗ συγχαρῇ καταλλήλως τούτους διὰ τὴν ἐκλογήν των, ἐγχειρίζει εἰς αὐτοὺς τὰς σφύρας ἀποτείνων ἑκάστῳ κατάλληλον προσλαλιάν. Οἱ τρεῖς οὗτοι Ἀξιωματικοὶ ἀναλαμβάνουσι τὰς θέσεις των, ἡ δὲ ἐπὶ τῆς ἐγκαταστάσεως Ἐπιτροπὴ λαμβάνει θέσιν ἐν τῇ Ἀν.·. δεξιᾷ τοῦ Προέδρου.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐργαστηρ.·. ἀναλαμβάνει τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐργασ.·., κρούει ἅπαξ καὶ λέγει:

Πρόεδρος. — Ἀδ.·. Α'. καὶ Β'. Ἐπ.·. (τὸν τίτλον αὐτῶν) προσκαλέσατε τοὺς Ἀδ.·. τοὺς κοσμοῦν-

τας τὰς Στήλ.·. (Κοιλ.·.) ὑμῶν ὅπως ἑνούμενοι μεθ' ὑμῶν καὶ ἐμοῦ φέρωμεν τριπλ.·. χαρμόσυνον χειροκρουσ.·., ἵνα εὐχαριστήσωμεν τοὺς φιλτ.·. Ἀδ.·. τῆς ἐπὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἡμετέρου Εργαστηρ.·. Ἐπιτροπείας.

Οἱ δύο Ἐπόπτ.·. ἐπαναλαμβάνουσι τὴν διαταγήν.·.

Ἡ χειροκρουσ.·. ἐκτελεῖται.

Εἶτα ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ῥήτωρ τοῦ Ἐργαστηρ.·. ἐκφωνοῦσι καταλλήλους διὰ τὴν περίστασιν λόγους καὶ κλείονται ἀκολούθως αἱ ἐργασ.·. κανονικῶς κατὰ τὸ Τυπικὸν τοῦ Βαθμοῦ.

ΣΗΜ. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐγκατάστασις τοῦ νέου Ἐργαστηρ.·. ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν τριῶν πρώτων Ἀξιωματικῶν αὐτοῦ, ὁ Πρόεδρος ἀνοίγει τὰς ἐργασ.·. κανονικῶς συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν Τυπικὸν (σελ.·. 34), εἰσέρχονται αἱ Ἀντιπροσωπεῖαι καὶ οἱ Ἐπισκέπται, ἀκολούθως δὲ γίνεται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἀλληλογραφίας.

Εἶτα ὁ Πρόεδρος ἀντικαθιστάμενος εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐργασ.·. ὑπὸ τοῦ Α'. Ἐποπτ.·. οὗτος δὲ ὑπό τίνος τῶν ἀρχαιοτέρων μελῶν τοῦ Ἐργαστ.·., ὀμνύει πρὸ τοῦ Βωμοῦ τὸν νενομισμένον ὅρκον καὶ ἀναγορεύεται ὡς Πρόεδρος ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος Α'. Ἐπόπτ.·. Καταλαμβάνων ἀκολούθως τὴν ἕδραν του προβαίνει εἰς τὴν ὁρκωμοσίαν πρῶτον μὲν τῶν δύο Ἐπ.·., εἶτα τῶν λοιπῶν Ἀξιωμ.·. καὶ λοιπῶν μελῶν, ὡς ἀνωτέρω, καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰ λοιπὰ τὸ παρὸν Τυπικὸν μέχρι τέλους, παραλείπων πᾶν σχετικὸν πρὸς τὴν εἰδικὴν ἐπὶ τῆς ἐγκαταστάσεως Ἐπιτροπήν.

ΤΕΛΟΣ

Ζ.'

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ

ΚΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΕΝΑΡΞΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Αἱ ἐργασίαι ἄρχονται, συμφώνως πρὸς τὸ εἰδικὸν Τυπικὸν τοῦ μικροτέρου Βαθμοῦ εἰς ὃν ἐργάζεται τὸ Ἐργαστ.·. Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται, τὰ πρακτικὰ τῆς Συνεδρ.·. τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἀξιωμ.·. καὶ εἰσάγονται αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν διαφόρων ὁμοιοβάθμων ἢ καὶ ἀνωτέρων Ἐργαστ.·., καὶ οἱ ἐπισκέπται, οὓς καὶ προσαγορεύει καταλλήλως ὁ Πρόεδρος προκαλῶν χαρμόσυνον χειροκρ.·.

Ἀκολούθως ἀνακοινοῦται ἡ ἔγκρισις τῶν γενομένων ἐκλογῶν ὑπὸ τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς, ὡς καὶ πᾶσα ἡ ἀλληλογραφία τοῦ Ἐργαστ.·.

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Ἐὰν πρόκηται περὶ ἐγκαταστάσεως νέου Προέδρου, ὁ πρῴην τοιοῦτος, ἀφ' οὗ εὐχαριστήσῃ τὴν Στ·. διὰ τὴν βοήθειαν ἣν παρέσχεν αὐτῷ ἐν τῇ διοικήσει τοῦ Ἐργαστ.·. κρούει ἅπαξ καὶ λέγει:

Πεοεδρ.·. — Ἀδ.·. Τελετ.·. (τὸν τίτλον αὐτοῦ κατὰ τὸ οἰκεῖον Τυπ.·.) ὁδηγήσατε εἰς τὸν Πρόναον τὸν Φιλτ.·. Ἀδ.·..... (τὸν μέλλοντα νὰ ἐγκατασταθῇ Πρόεδρ.·.) καὶ παραμείνατε μετ' αὐτοῦ.

Ἀδ.·. Δοκιμ.·. παραλαμβάνοντες τὸν Ξιφοφορ.·. φέροντα τὸ ξῖφος του (τὸν τίτλον τοῦ Προέδρου), τὸν Σημαιοφ.·. τοῦ Ἐργαστ.·. (τοῦ τίτλου αὐτοῦ) μετὰ τοῦ Λαβάρου, καὶ 7 Ἀδ.·. φέροντας Ἀστέρας, μετάβητε παρὰ τῷ νέῳ (τόν τίτλον αὐτοῦ) καὶ ὁδηγήσατε αὐτὸν πρὸ τῆς πύλης τοῦ Ναοῦ.

Ἡμεῖς δὲ Ἀδ.·. Α.' καὶ Β.' (τοὺς τίτλους αὐτῶν) προσκαλέσατε τοὺς κοσμοῦντας τὰς Στήλ.·.(ἢ Κοιλ.·.) Ἀδ.·. ὅπως σχηματίσωσι τὴν χαλυβδ.·. Ἁψῖδα, ἵνα δεχθῶμεν, τῶν σφυρῶν κρουομένων, τὸν νέον... (τίτλος τοῦ Προέδρου).

Οἱ δύο Ἐποπτ.·. ἐπαναλαμβάνουσι τὴν διαταγὴν
Ὁ Τελετ.·. κρούει τὴν θύραν, κατὰ τὴν κροῦσιν τοῦ βαθμ.·.

Προεδρ.·. — Ἀδ.·. Α.' Ἐπ.·. τίς ὁ κρούων ;

Α.' Εποπτ.·. — Α.·. Β.' Ἐπ.·. τίς ὁ κρούων ;

Β.' Εποπτ.·. — Ἀδ.·· Στεγ.·. ἐρωτήσατε τίς ὁ κρούων.

Ὁ Στεγ.·. ἐρωτᾷ.

Τελετ.·. — Ὁ Τελετ.·. οἱ Δοκιμ.·. ὁ Ξιφοφορ.·. ὁ Σημαιοφ.·. τοῦ (τίτλου ἐργαστ.·.) μετ' ἄλλων Ἀδ.·., οἵτινες συνοδεύουσι τὸν νέον (τίτλος Προέδρου).

Ὁ Στεγ.·., ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀπάντησιν τῶν Τελετ.·. πρὸς τὸν Β.' Ἐποπτ.·. οὗτος πρὸς τὸν Α.' καὶ τέλος ὁ Α'.·. Ἐποπτ.·. πρὸς τὸν Πρόεδρ.·.

Προεδρ.·. (κρούων ἅπαξ τὴν σφύραν) Εἰσαχθήτωσαν! Ὁ νέος (τίτλος τοῦ νέου Προεδρ.·.) παρακαλεῖται νὰ προσέλθῃ πρὸ τοῦ Βωμοῦ. Φιλτ.·. Ἀδ.·., ἡ ἐμπιστευτικὴ ψῆφος τῶν μελῶν τοῦ Ἐργαστ.·. τούτου, ἀνέθηκεν ὑμῖν τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργ.·. αὐτοῦ. Αἱ ἀρεταὶ ὑμῶν, ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν Τεκτ.·. ὑμῶν ἐργασία, ὁ ζῆλος καὶ αἱ γνώσεις ὑμῶν συνέτειναν ὅπως τὸ Ἐργαστηρ.·. προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην(*).

Λογίζομαι εὐτυχὴς γιγνόμενος κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ διερμηνεὺς τῶν αἰσθημάτων ἅτινα κατέχουσι τοὺς Ἀδ.·. πάντας. Παραδίδω δὲ πρὸς ὑμᾶς τὰ διάσημα τοῦ ἀξιώματος ὑμῶν (περιβάλλει αὐτὸν διὰ τῆς ταινίας τοῦ Προέδρ.·.) καὶ τὸ σύμβολον τοῦτο τῆς ἐξουσίας (ἐγχειρίζει αὐτῷ τὴν σφῦραν) βέβαιος ὢν ὅτι θέλετε ποιήσει χρῆσιν αὐτῶν κατὰ τὰς προσδοκίας πάντων ἡμῶν, οἵτινες ἀναλαμβάνομεν, μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν Σας, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπακούωμεν εἰς ὑμᾶς.

Ἀδ.·. ὄρθιοι καὶ ἐν τάξει!

Ἀδ.·. (τὸν τίτλ. τοῦ Προέδρ.·.), ἐπαναλάβετε μετ' ἐμοῦ τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

(*) Ἐννοεῖται οἴκοθεν ὅτι ἡ προσφώνησις αὕτη μεταβάλλεται ἀναλόγως τῶν προσώπων καὶ τῶν περιστάσεων.

ωσαύτως παρακαλώ τον [illegible] τον Σεβ.: Α.Σ. να λάβη [illegible] [illegible] των αδελφών της Στοάς [illegible] την [illegible] που [illegible] [illegible]

ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΙΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

(Κατὰ τοὺς οἰκείους Γενικοὺς ἢ Εἰδικοὺς Κανονισμοὺς τῶν προϊσταμένων Ἀρχῶν)

Προέδρ.·. — Φίλτ.·. (τίτλος προέδρου) προσαγορεύω ὑμᾶς ἐν ὀνόματι πάντων τῶν Ἀδ.·. καὶ δίδω ὑμῖν τὸν Ἀδ.·. ἀσπασμ.·. τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἑνώσεως.

Ὁ νέος Πρόεδρος καταλαμβάνει τὴν ἕδραν αὐτοῦ, ὁ δὲ πρῴην τοιοῦτος τοποθετεῖται δεξιόθεν αὐτοῦ καὶ λέγει :

Πρῴην Προεδρ.·. — Ἀδ.·. Α'. καὶ Β'. Ἐποπτ.·. προσκαλέσατε τοὺς Ἀδ.·. πάντας ὅπως ἀναγνωρίζωσι τοῦ λοιποῦ ὡς (τίτλος προέδρ.·.) τ.·. (τίτλος Ἐργαστ.·., διακριτικὸν ὄνομα καὶ ἀριθ.·.) τὸν Φιλτ.·. Ἀδ.·. . . . . καὶ φέρωσι μεθ' ὑμῶν καὶ ἐμοῦ ἐγκάρδιον καὶ ζωηρὰν χεῖρ.·. (ἐπιφώνησις τοῦ Βαθμοῦ).

Μετὰ τὴν χειροκρ.·. ὁ νέος Πρόεδρ.·. εὐχαριστεῖ ἐγκαρδίως, ὁμιλεῖ περὶ τῶν ἔργων τοῦ πρῴην Προεδρ.·. καὶ προσκαλεῖ τὸ Ἐργαστ.·. νὰ φέρῃ χειροκρ.·. εἰς τιμὴν αὐτοῦ. * *(1)

* ΣΗΜ. Προκειμένου νὰ ἐγκατασταθῇ ὁ Πρόεδρος τοῦ λήξαντος ἔτους, ἐκτελεῖται κατὰ πάντα τὸ ἀνωτέρω Τυπικὸν μὲ τὰς ἑξῆς διαφοράς :

* Αδελφοί μου όρθιοι και εν τάξει σας προσκαλώ μετ' εμού εις τιμήν του [illegible] Σεβασμίου Α.Σ. να φέρωμεν διά του [illegible] τριπλή χαράν χειροκρότησιν του Μαθ. και της επιφωνήσεως

Τριπλή χαράν χειροκροτήσεις

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΛΟΙΠΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ὁ Πρόεδρ.·. προσκαλεῖ ἀκολούθως πρὸ τοῦ Βωμοῦ ὅπως ὁμόσωσι τὸν νενομισμένον ὅρκον (ὅρα σχετικὸν Γενικὸν ἢ Εἰδικὸν Κανονισμὸν), τοὺς δύο Ἐποπτ.·., ἀντικαθιστῶν αὐτοὺς δι' ἑτέρων Ἀδ.·., ἐὰν οὗτοι κατέχωσιν ἤδη τὰς θέσεις ταύτας, καὶ προσαγορεύει αὐτοὺς καταλλήλως.

Ἀκολούθως προσκαλεῖ πάντας ὁμοῦ τοὺς λοιποὺς Ἀξιωματικοὺς τοῦ ἐργαστηρ.·. ἀντικαθιστῶν αὐτοὺς ὡς ἀνωτέρω καὶ τοὺς Ἀντιπροσώπους αὐτῆς (προκειμένου περὶ Συμβ.·, Στ.·. ἐργαζομένους ὑπὸ Μεγαλ.·. Ἀν.·. ἢ Μεγαλ. Στοὰν): * Ἐν ὀνόματι πάντων

Τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἐργ.·. ἀναλαμβάνει ὁ Α΄. Ἐπ.·. ἀντικαθιστάμενος προσωρινῶς ὑπὸ ἑτέρου Ἀδ.·. Ὁ Πρόεδρος ἀντὶ τῆς ἀνωτέρω διαβεβαιώσεως λέγει:

Ἐπαναλαμβάνω ἐπισήμως τὴν πέρυσι δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν, ὅπως ἀκολουθῶ ἀπαρεγκλίτως τὰ Συντάγματα, τοὺς Γενικοὺς Κανονισμοὺς καὶ τὰ κελεύσματα (τίτλον τῆς προϊσταμένης Τεκτ.·. Ἀρχῆς), τὸν Εἰδικὸν Κανονισμὸν τ.·. (τὸν τίτλον τοῦ Ἐργαστηρ.·.) καὶ νὰ ἐργάζωμαι μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως ὑπὲρ τοῦ Τάγματος καὶ ἰδίᾳ τοῦ Σεπτ.·. τούτου Ἐργαστηρ.·.

* Ἐάν τις τῶν παλαιῶν Ἀξιωματικῶν ἐκλεχθῇ καὶ αὖθις εἰς τὸ αὐτὸ ἀξίωμα, δὲν ὁρκίζεται, ἀλλ' ἀνακηρύσσεται ὑπὸ τοῦ Προέδρ.·.

τούτων ὁ Ρήτ.·. τοῦ Ἐργαστηρ.·. ὀμνύει τὸν σχετικὸν ὅρκον.

Εἶτα ὁ Πρόεδρ.·. προσαγορεύει καταλλήλως τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ προκαλεῖ χειροκρ.·. εἰς τιμὴν αὐτῶν.

Οἱ νέοι Ἀξιωμ.·. καταλαμβάνουσι τὰς θέσεις αὐτῶν καὶ λαμβάνουσι ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν τὴν Ταινίαν τοῦ ἀξιώματος, ἀνταλλάσσοντες τρ.·. ἀσπασμ.·.(*)

Κατ' ἀρχαῖον Τεκτ.·. ἔθιμον, ὁ Ρητ.·. τοῦ Ἐργαστηρ.·. ἐκφωνεῖ, κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν Ἀξιωματ.·. τεμαχ.·. ὅπερ κατατίθεται ἐν τοῖς Ἀρχείοις τοῦ Ἐργαστηρ.·.

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Αἱ ἐργασ.·. κλείονται ἀκολούθως συμφώνως πρὸς τὸ οἰκεῖον Τυπικ.·. τοῦ Βαθμ.·. τοῦ Ἐργαστηρ.·.

ΣΗΜ. Ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια ὅπως μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν νέων Τεκτ.·. Ἀρχῶν

(*) Κατὰ τὰ Τεκτ.·. ἔθιμα, οἱ Ἀδ.·. Ἐργαστηρ.·. τινὸς καταλαμβάνοντες προσωρινῶς ἀξίωμα ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ τακτικοῦ Ἀξιωματικοῦ, καὶ παραδίδοντες κατόπιν τὴν θέσιν εἰς τοῦτον δικαιοῦνται, μέχρι τέλους τῆς συνεδρ.·. νὰ παρακαθήσωσιν εἰς τὴν Ἀνατ.·.

Ἐργαστ.˙. τινὸς τελῆται Συμπόσιον, συμφώνως πρὸς τὸ Εἰδικὸν Τυπικ.˙. τοῦ Βαθμ.˙., κατὰ προτίμησιν ἐντὸς τοῦ Τεκτ.˙. Μεγάρου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ Πρόεδρος ἀντὶ νὰ κλείσῃ τὰς ἐργασ.˙., λέγει, κρούων ἅπαξ:

Προεδρ.˙.— Ἀδ.˙. Α.΄ καὶ Β.΄ Ἐπόπτ.˙. ἀγγείλατε τοῖς Ἀδ... ὅτι αἱ ἐργασ.˙. ἡμῶν διακόπτονται ὅπως προβῶμεν βραδύτερον εἰς ἐργασ.˙. μασσή.˙.

Ἐὰν τὸ συμπόσιον τελῆται ἐν τῷ αὐτῷ Μεγάρῳ, οἱ Ἀδ.˙. ἐξέρχονται τοῦ Ναοῦ, φέροντες τὰ διάσημα αὐτῶν, ἀνὰ δύο, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν δύο Ἐποπτ.˙., προπορευομένου τοῦ Λαβάρου καὶ τῶν Τελετ.˙.. Ὕστατοι πάντων πορεύονται οἱ Ἐπισκέπται, οἱ λοιποὶ Ἀξιωματ.˙. ὁ Πρόεδρος καὶ τέλος ὁ Στεγ.˙.

Ἐὰν τὸ συμπόσιον τελῆται ἀλλαχοῦ, αἱ ἐργασ.˙. κλείονται κανονικῶς.

ΤΕΛΟΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΑΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ